La Porțile de Fier

Dunărea va fi stăvilită

— Uriașe hidrocentrale în proiect —

De vorbă cu prof. dr. ing. Dorin Pavel

laureat al Premiului de Stat

În cadrul recentelor convorbiri romîno-iugoslave care au avut loc cu ocazia vizitei oficiale a președintelui Iosip Broz-Tito în țara noastră, cele două guverne, avînd în vedere că au căzut de acord că folosirea resurselor energetice ale Dunării este în interesul ambelor țări, au hotărît convocarea unei comisii mixte de specialiști romîni și iugoslavi care să examineze posibilitățile cele mai favorabile în vederea construirii în comun a unei hidrocentrale în sectorul Porților de Fier.

În dorința de a informa cititorii asupra problemei amenajării Dunării, redacția a cerut lămuriri hidrotehnicianului profesor doctor inginer Dorin Pavel, laureat al Premiului de stat, care se ocupă de mai mulți ani de această problemă.

Întrebare: Ce ne puteți spune despre problema creării unei hidrocentrale la Porțile de Fier?

Răspuns: Problema hidrocentralei ce va fi realizată în colaborare cu prietenii noștri iugoslavi ridică de fapt problema amenajării Dunării.

Dunărea reprezintă, după Volga, cel mai important fluviu european și valorificarea resurselor ei naturale constituie azi problema cardinală pentru toate țările dunărene.

Din lungimea parcursului Dunării, de aproape 3000 km., sînt azi navigabili 2590 km., la care se adaugă rețeaua de navigație pe 34 din cei 130 afluenți principali ai săi. Bazinul de recepție, adică suprafața de pe care își colectează Dunărea apele, este de 817.000 kilometri pătrați. Debitul mijlociu pe un șir de 120 de ani este comparabil cu cel al Volgăi. Repartiția debitului este mai favorabilă ca aceea a debitului Volgăi, avînd o amplitudine mai mică între debitele cele mai mici și cele maxime.

Dunărea se împarte din punct de vedere geografic și hidrografic în 3 sectoare: Dunărea superioară, de la izvoare pînă la Devin-Cehoslovacia, mijlocie, pînă la Baziaș, și inferioară, pînă la Marea Neagră.

Potențialul hidroenergetic teoretic al Dunării reprezintă de la izvoare la Marea Neagră, fără afluenți, la debitul mijlociu, 8.350.000 kW și o energie de 73 miliarde kWh/an din care circa 45 la sută se referă la Dunărea inferioară, care interesează patria noastră.

Pe Dunărea superioară sînt în funcțiune cîteva uzine hidroelectrice și altele se construiesc acum.

Prin acordul realizat cu R.P.F. Iugoslavia se vor începe studiile pentru realizarea la Porțile de Fier a unei mari uzine hidroelectrice. În cadrul Ministerului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice din țara noastră se studiază amenajarea uzinelor în cascadă pe Dunărea inferioară în diferite variante cu o putere de 4.5 milioane kW, și o producție de 24,5 miliarde kWh/an. Dintre soluții este foarte avantajoasă aceea cu trei trepte.

Fără îndoială că, indiferent de soluție, construirea uzinei sau a uzinelor hidroelectrice nu va putea fi posibilă decît în colaborare cu specialiștii țărilor prietene. Prima uzină, care urmează a fi realizată în zona Porților de Fier, va putea produce în mijlociu 11 miliarde kWh/an, adică mai mult decît dublul energiei electrice consumate azi în R.P.R. Căderea maximă va fi de 33 m. cu debitul instalat de 8300 metri cubi/secundă și debitul mijlociu anual de 5460 metri cubi/secundă. Lacul creat de barajul măreț de la Porțile de Fier în regiunea de stînci de granit, care va avea o suprafață de 300 kilometri pătrați, va servi ca tampon pentru asigurarea oricînd a puterii de vîrf. Navigația se va asigura prin două ecluze în serie cu dublu flux.

Cum consumul de energie electrică se dublează la noi în fiecare serie de 5 ani, se vede că uzinele Dunării trebuie să fie terminate înainte de anul 1968, chiar dacă se continuă și amenajarea uzinelor pe rîurile interioare ale țării. Cota parte de investiții din partea romînă reprezintă desigur un efort însemnat. Trebuie avut însă în vedere că, socotind prețul actual de producere al energiei electrice, venitul brut realizabil la noi din uzinele Dunării va fi de ordinul a 5 miliarde lei pe an, la care se adaugă veniturile indirecte realizate de pe urma dezvoltării traficului de navigație, a produselor terenurilor irigate și a altor utilizări hidraulice complexe.

Întrebare: Vorbiți despre veniturile indirecte ce vor putea fi realizate. În acest sens, ce alte avantaje — în afară de energia electrică — mai prezintă pentru economia noastră amenajarea Dunării?

Răspuns: În primul rînd avantaje în domeniul navigației. Situația naturală a Dunării nu permite ca în sectorul cataractelor (Baziaș-Turnu Severin) să treacă în mod curent vase mai mari de 600—1000 tone. Curentul natural în această porțiune face imposibilă navigația cu remorchere în susul apei. De aceea vasele se trag la edec cu locomotive de la mal și cu remorchere speciale trase pe cablu.

În situația Dunării amenajate în baraje se măresc adîncimile la 5—20 metri și se micșorează viteza apei. Astfel se creează condițiile pentru sporirea traficului aproximativ de 5 ori. Datorită barajelor, gurile Dunării nu vor mai fi astupate de mîl și nisip, iar navigația spre mare se va desfășura în condițiuni mai bune.

Totodată, amenajarea Dunării va favoriza și navigația pe rîurile interioare ale țării. Se mai poate vorbi de asemenea despre irigarea celor aproximativ 1.200.000 ha. aride și semiaride care se află azi în jurul Dunării. Supraproducția de produse agricole ce va fi realizată pe terenurile irigate din cele trei lacuri de acumulare va fi de peste 3.000.000 tone pe an. Cele trei lacuri vor putea forma o bază piscicolă de proporții uriașe.

În solul din apropierea Dunării există multe bogății naturale. Acestea, împreună cu energia electrică și cu apa, creează condiții favorabile pentru ridicarea unor noi industrii ca: electrosiderurgia, metalurgia, electrochimia, industria alimentară etc.

Noile industrii vor ridica regiunile înconjurătoare. De-a lungul Dunării vor lua ființă orășele noi, se vor strămuta și dezvolta unele localități vechi. Lacurile amenajate vor permite înființarea de stațiuni climaterice. Microclima întregii regiuni se va schimba, devenind mai favorabilă.

Prin dublele legături (căi ferate și șosele) ce se vor forma cu țările vecine, barajele vor constitui și punți peste Dunăre, vor da posibilitatea dezvoltării mai largi a comerțului, legăturilor culturale, dezvoltării prieteniei între popoarele vecine.

Întrebare: Ce s-a realizat în legătură cu amenajarea Dunării pînă în prezent?

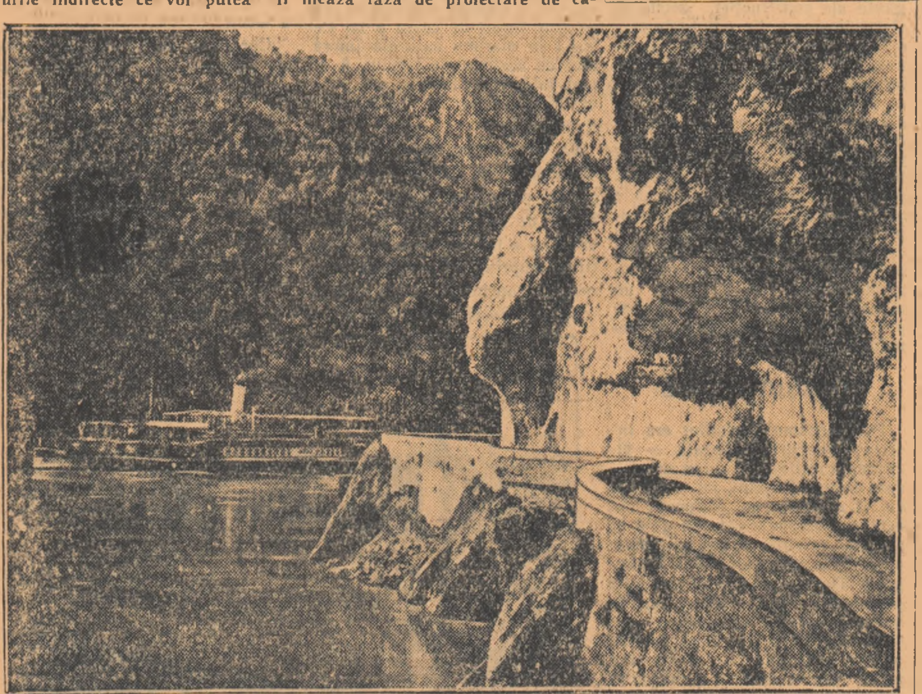
Răspuns: S-au făcut o parte din cercetările topografice, geologice și hidrologice. Acum urmează faza de proiectare de către organizații de proiectare comune. Mă refer la munca specialiștilor din Iugoslavia și țara noastră și, în perspectivă, la colaborarea cu specialiștii bulgari pentru a doua hidrocentrală.

Întrebare: Mai aveți poate ceva de adăugat?

Răspuns: Lucrarea aceasta de proporții uriașe ridică o mie și una de probleme. Aș vrea să mai vorbesc doar despre datoria tineretului. Întotdeauna el s-a dovedit a fi vrednic de încrederea poporului. Azi, pe marile șantiere naționale, tineretul confirmă încă odată atașamentul față de cauza comună a întregului popor, voința sa de muncă.

Realizarea lucrărilor de la Dunăre pretinde un efort tehnic și uman nemaiîntîlnit pînă acum. Aici vor găsi posibilitatea de a lucra și a se specializa zeci de mii de tineri. Alții, care astăzi sînt calificați își vor desăvîrși pregătirea lucrînd pe mașini și instalații de înaltă tehnicitate.

Desigur, tineretul patriei noastre va fi gata să fie de folos la ridicarea apropiatelor construcții ale țărilor noastre prietene, ce se ajută în construirea socialismului.

Dunărea la Porțile de Fier — Foto: O.N.T. CARPAȚI

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

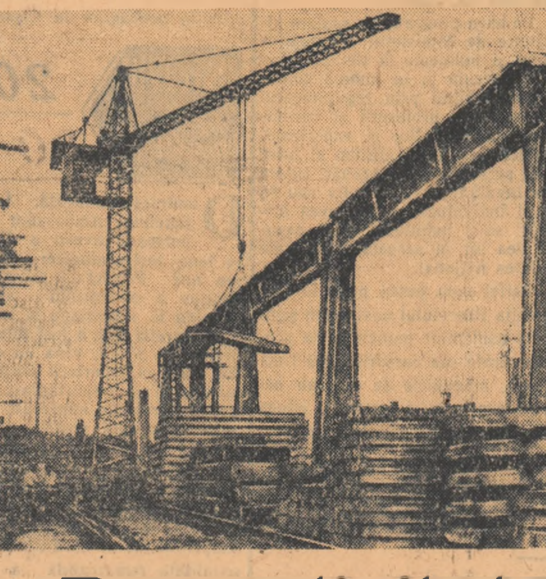
Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2247 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 24 iulie 1956

La Orașul Stalin cu cîtva timp în urmă au început lucrările de construcție a unei noi și moderne fabrici de prefabricate. Mecanizarea în întregime a preparării betonului, cu ajutorul a două stații de betoane deservite numai de doi muncitori, manipularea elementelor prefabricate cu ajutorul podurilor rulante și macaralelor va ușura mult efortul fizic al muncitorilor.

Datorită construcției moderne fabrica va putea funcționa cu întreaga capacitate și în timpul iernii.

În fotografie: O imagine de pe șantierul noii fabrici.

Colectiviștii primesc avansuri în bani

Gospodăria agricolă colectivă „Timpuri Noi" din comuna Dudești-Cioplea, București, a împărțit colectiviștilor un avans în bani pentru zilele-muncă efectuate în primele 6 luni ale acestui an. În această perioadă gospodăria colectivă din Dudești-Cioplea a realizat prin valorificarea produselor animale, fructelor, legumelor un venit de 312.000 lei. Din acești bani 113.560 lei au fost împărțiți colectiviștilor drept avans, revenind cîte 13 lei pentru fiecare zi muncă, cu 5 lei mai mult la ziua-muncă decît au primit în aceeași perioadă a anului trecut.

Pentru cele 380 de zile-muncă pe care le-a efectuat în gospodăria colectivă, colectivistul Ganea Slave a primit 4.940 lei, Alexandru Stan pentru 330 zile-muncă a primit 4.290 lei, iar Gheorghe Ureche pentru 190 zile-muncă a primit 2.470 lei. Sume importante drept avans pentru munca efectuată pînă acum în gospodăria colectivă au primit toți colectiviștii.

Veniturile mari obținute de această gospodărie colectivă și sumele importante împărțite drept avans colectiviștilor au constituit pentru aceștia un puternic imbold în muncă. În timp ce anul trecut participau la muncă doar 60—70 la sută din numărul colectiviștilor, acum toți membrii gospodăriei colective muncesc cu avînt pentru dezvoltarea avutului obștesc. Ei au efectuat la timp toate lucrările de întreținere în livadă, vie, grădina de legume, culturile de cîmp. De cîteva zile au terminat treierișul orzului și au strîns în medie cîte 1.600 kg. boabe la hectar.

(Agerpres)

Muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Bucium, secția Cristești, regiunea Iași au obținut și anul acesta rezultate frumoase în munca de stringere a recoltei. Din cele 217 hectare însămînțate cu grîu ei au recoltat pînă acum 130 de hectare. După cum se vede și în fotografie ei acordă o mare grijă selecționării boabelor. Grîul după ce a fost recoltat cu combina este dat prin vînturătoare spre a mai fi încăodată curățat de ultimele corpuri străine și pentru a reduce din umiditate.

Receptivitatea tinereții

Însemnări

O prietenă bună, căreia-i place să-și petreacă ceasurile libere în biblioteci, mi-a adus într-o zi un citat din George Enescu. L-am citit și l-am recitit împreună, cu reculegerea generației noastre în fața acestor comori de înțelepciune și omenie. „Tinerețea nu este o perioadă a vieții, este o stare de spirit, un efect al voinței, o calitate a imaginației, o intensitate emotivă... Vei rămîne tînăr atîta timp cît vei fi receptiv la tot ceea ce este frumos, bun și mare, receptiv la mesajele vieții, ale omenirii..."

Mi-am amintit acest citat odată, cînd l-am cunoscut pe Marian Andrei, instructor al unui comitet raional al U.T.M., un băiat tînăr, cu față rotundă și ochi luminoși. Marian Andrei s-a dus să cînte din acordeon oamenilor dintr-un sat din munți, care nu auziseră niciodată de tren și pe urmă i-a învățat pe tinerii de acolo ce înseamnă munca de U.T.M., i-a învățat pe elevii unei școli medii jocuri de societate și a izbutit să-i disciplineze. Tinerii dintr-o organizație au venit să-l ia noaptea de-acasă la reuniunea lor, pentru că le era drag și pentru că știau că-i va ajuta să se distreze mai bine. Marian Andrei, activist al U.T.M., om care muncește cu tinerii, știe în primul rînd să fie el tînăr, să cînte și să danseze, să se extazieze în fața unei flori și să se îngrijoreze de soarta oamenilor.

Dar oare sînt atît de tineri toți cei care ar trebui să fie? Categoric, nu. E trist, dar adevărat: mulți activiști ai U.T.M. și-au pierdut vocabularul simplu, obișnuit, au uitat să se bucure și să se distreze, se martirizează singuri și de cele mai multe ori fără folos. Iat-o pe tovarășa Eugenia Ghelț, instructoare de pionieri în orașul Brăila. Are 24 de ani și e printre puținele instructoare decorate cu prilejul Zilei Femeii. O fată harnică, inimoasă, care a izbutit să realizeze multe în școala în care a fost repartizată. În anii în care a muncit pentru educația lor, copiii s-au desvățat de hoinărelile fără rost, au început să învețe bine, să se poarte frumos. Oare să fi fost ușor? Eugeniei i-a trebuit căldură sufletească, sensibilitate, tact în relațiile cu copiii și s-a zbuciumat mult ca să se descurce. Șefa secției de școli și pionieri a orașului mi-a prezentat-o ca pe un om cu care se mîndresc, fiind sigură că, peste puțin timp, va citi despre ea un reportaj frumos. Îmi pare rău că nu i-am putut îndeplini așteptările, dar Eugenia nu poate povesti niciun fapt simplu, nu poate vorbi despre un copil, despre o întîmplare. În zecile de ședințe la care a participat și din referatele pe care le-a auzit sau susținut, din vocabularul celor care o îndrumă și o controlează, Eugenia Ghelț s-a familiarizat cu expresii stereotipe, generale: „sub îndrumarea comitetului orășenesc am prelucrat în fața copiilor", „în colaborare cu direcțiunea școlii și cu corpul didactic am ținut atîtea adunări..."

Probabil copiilor nu le vorbește încă așa, pentru că altfel ar pierde dragostea lor și munca ei n-ar mai avea asemenea rezultate. Activiștii au învățat-o însă să i se vorbească așa și acum ea vorbește la fel cu activiștii. Și lucrul acesta nu se răsfrînge doar asupra vocabularului. Eugenia a ajuns să-și închipuie că hotărîtoare în munca ei au fost aceste rețete, aceste fraze șablon; căldura, sensibilitatea, zbuciumul ei i se par frămîntări de începătoare lipsită de experiență. Cu timpul, a renunțat la ele. Pe ce drum merge atunci dezvoltarea ei? Eugenia va deveni oare și ea un om uscat, îmbătrînit în plină tinerețe?

Exemplul acesta nu-i izolat. Mulți dintre noi își pot aminti cel puțin un caz în care să se fi lovit de lipsă de înțelegere, de închistare sau șablonism.

Păcat că nu pot sta de vorbă cu fiecare prim secretar de comitet orășenesc sau raional. I-aș propune ca oridecîteori se alege un activist, după ce se va convinge de pregătirea lui politică și ideologică, să-i ceară părerea într-o problemă de viață, să verifice dacă acest om, chemat să muncească cu tineretul, are sufletul tînăr, dacă e „receptiv la tot ceea ce este frumos, bun și mare, receptiv la mesajele vieții, ale omenirii..."

ILEANA POPOVICI

În curînd — prima șarjă

Au mai rămas puține zile pînă cînd noul furnal de 700 metri cubi de la Combinatul Siderurgic Hunedoara va da prima șarjă de fontă. Lucrările ce se fac acum vestesc apropiata dare în funcțiune a marelui agregat. În ziua de 18 iulie s-a încheiat perioada de uscare a furnalului. În prezent, la complexul de instalație și mecanisme se fac ultimele rodaje. La instalația automatizată a cowperelor, rodajul general a fost terminat. Tot în aceste zile s-a început rodajul la instalațiile auxiliare, precum și verificarea instalației de captare a gazului de furnal care va fi folosit drept combustibil la termocentrala Combinatului.

Inaugurarea noului pod de peste Prut

Duminică dimineața a avut loc festivitatea inaugurării podului de peste Prut, care face legătura între R.P.R. și U.R.S.S. în punctul de frontieră Albița, ridicat pe locul vechiului pod distrus în timpul războiului.

Realizat de proiectanții și constructorii de la întreprinderea de poduri din Ministerul Transporturilor Rutiere, Navale și Aeriene, podul face posibilă reluarea traficului rutier normal între R.P.R. și U.R.S.S. prin acest punct de frontieră. De asemenea noua construcție permite reluarea navigației pe Prut, întreruptă în timpul funcționării vechiului pod de lemn.

La festivitatea inaugurării au fost prezenți din partea R.P.R. ing. Gh. D. Safer, ministrul Transporturilor Rutiere, Navale și Aeriene, ing. T. Blumenfeld, locțiitor al ministrului Transporturilor Rutiere, Navale și Aeriene, E. Mazilu, secretar al Comitetului regional Iași al P.M.R., C. Nistor, președintele sfatului popular regional Iași, muncitori și tehnicieni constructori ai podului.

Din partea R.S.S. Moldovenească au fost prezenți V. I. Klimanov, ministrul Transporturilor al R.S.S. Moldovenești, G. T. Aftimiuc, prim secretar al Comitetului raional Cărpineni al P.C.U.S., V. I. Ciubotari, președintele comitetului executiv al sovietului raional Cărpineni, colhoznici, muncitori din S.M.T.-uri din raioanele Cărpineni și Leova etc.

Au fost de față I. I. Horoșilov, consilier și B. K. Iakovlev, secretar al Ambasadei U.R.S.S. la București.

Festivitatea a fost deschisă de tov. I. Hărăguță, președintele sfatului popular al raionului Huși care a subliniat importanța acestei construcții ce înlesnește circulația între țara noastră și Uniunea Sovietică.

Despre condițiile în care a fost realizată construcția podului, a vorbit C. Beloiu, inginer-șef al întreprinderii de poduri din M.T.R.N.A.

Au mai luat cuvîntul: Ion Lupău, director general al Direcției generale a drumurilor și podurilor din M.T.R.N.A. precum și E. Mazilu, secretar al Comitetului regional Iași al P.M.R.

Din partea R.S.S. Moldovenească a vorbit G. T. Aftimiuc, prim secretar al Comitetului P.C.U.S. al raionului Cărpineni, care a arătat că acest pod este o dovadă a creșterii neîntrerupte a economiei naționale a R.P. Romîne, a progresului tehnic, a ridicării calificării cadrelor. El va sluji la întărirea pe mai departe a prieteniei dintre popoarele Uniunii Sovietice și R.P. Romîne, a legăturilor dintre țările noastre.

Tovarășii Gh. D. Safer și V. I. Klimanov au tăiat tradiționalele panglici, inaugurînd podul.

Recepția de la legația Republicii Egipt

Cu prilejul zilei sărbătorii naționale a Republicii Egipt, trimisul extraordinar și ministru plenipotențiar al Republicii Egipt la București, dl. Hussein Chawky a oferit luni după amiază o recepție în localul legației.

La recepție au participat: Chivu Stoica, Al. Drăghici, Al. Moghioroș, C. Pîrvulescu, D. Coliu, general colonel L. Sălăjan, Șt. Voitec, S. Bughici, Al. Bîrlădeanu, Gr. Preoteasa, Popa Gherasim, I. Dumitru, Filip Gheltz, I. Mineu, Marcel Popescu, M. Suder, C. Teodoru, general colonel Iacob Teclu, Th. Rudenco, M. Macavei, N. Anghel, Mauriciu Novac, M. Petri, V. Steriopol, dr. I. Bogdan, Ion Vidrașcu și alții.

Au luat parte șefii unor misiuni diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

„ZIUA ȘI FÎȘIA"

Un băiat nu prea înalt, cu părul ordonat, dat pe spate, răsfoaia un registru. Din cînd în cînd, își nota cîteva cifre pe o bucată de hîrtie: 75... 160..., 115... 35... 13... Trase linie și adună. La început, mai, mai să nu creadă cele văzute. Totuși, parcă cifra era prea mare. Dădu un telefon chiar la planificare, la Demeter, care îi confirmă cele scrise cu mîna lui în registru.

— Sînt exacte, tovarășe secretar. Ieri le-am verificat din nou — s-a auzit vocea de la celălalt capăt al firului.

E vorba despre angajamentul luat de tinerii și utemiștii de la mina noastră — mi se adresă.

Mi-a vorbit apoi despre faptul că mina nu mai duce lipsă de material lemnos și că la locurile de muncă ale minerilor vagoanele goale ajung parcă mai repede ca în alte dăți. Mi-am notat apoi în bloc-notes că membrii postului utemist de control — în urma raidului întreprins în sectorul I — au făcut propuneri concrete pentru îmbunătățirea muncii în sector și că cei din conducerea minei, tot la propunerea lor, au repartizat aci cea de a doua locomotivă Diesel. Așa că acum fondul de vagoneți este mai rațional întrebuințat.

— Așadar, care e te situația îndeplinirii angajamentului? întrebai nerăbdător.

În loc de răspuns scoase peticul de hîrtie, îl despături și îl puse pe masă.

— Uite, vezi, aici este angajamentul iar aici sînt realizările. Așa că te las să tragi singur concluzia — continuă el modest.

Concluzia n-am apucat s-o trag atunci pe loc. Am preferat să-l întreb din nou pe tovarășul Jitea Ion — secretarul organizației U.T.M. de la mina Petrila — căci cu el am discutat toate acestea, și să-l rog să-mi spună cîteva nume de tineri care au contribuit la depășirea angajamentului cu peste 500 tone de cărbune. Am auzit atunci multe nume de tineri... cinci, zece, cinsprezece, poate chiar mai multe. Am ales doar cîteva și am început să merg pe urmele unor fapte petrecute.

Alexe Sava are mai degrabă o înfățișare de sportiv și ceva iscoditor în privire. E băiat frumos, cum s-ar spune, lucru pe care de altfel l-au remarcat și cîteva codane de la Petrila. Pentru asta nu-și pierde acum capul, deși altădată tovarășul Nicolae Tomuța, responsabilul de brigadă, ceruse să fie mutat din brigadă. Lipsea de la șut, iar cînd totuși cobora în mină, pierdea vremea degeaba prin vreun suitor sau galerie. Dar nu, acum Alexe Sava este un miner în care tovarășul Tomuța pune multă nădejde. Dar oare numai în el? Toți în afară de Bratu și Vizaru care se țin de scandaluri și certuri, îi aduc tovarășului Tomuța numai bucurii. Odată însă, Sava l-a supărat tare rău pe Tomuța. Toate le-a uitat responsabilul brigăzii de tineret, dar pe asta ba. Își are ea semnificația ei! Asta s-a întîmplat cînd au hotărît să aplice inițiativa aceea „ziua și fișia". Sava s-a dus la tovarășul Tomuța sau la șeful, cum îi place să-i spună, și i-a zis:

— Ce-ai zice, tovarășe Tomuța, dacă o să încercăm să aplicăm și noi ceva nou în munca noastră? Dumneata ești doar miner vechi, așa că poți să ne îndrumi și în această direcție.

— Adică ce? se grăbi acesta să-l întrebe.

— Am citit în ziare și dacă ne reușește... Am putea lucra și noi ca și cei de la alte sectoare „ziua și fișia", doar nu este un lucru prea mare. Dacă tăiem fișia într-un singur schimb, atunci celelalte operații le vom putea face cu precizie matematică.

După ce-l ascultă o perioadă de timp, responsabilul brigăzii izbucni:

— Mai lasă-te, măi băiete, de fleacurile astea.

(Continuare în pag. 2-a)

Semnarea protocolului privind schimburile de mărfuri cu „Ostausschuss"

Între 19—23 iulie a avut loc la București întrunirea comisiei mixte în cadrul convenției dintre „Agroexport", reprezentînd întreprinderile de stat pentru comerțul exterior din R.P.R. și „Ostausschuss" din R. F. Germană.

Ca urmare a discuțiilor purtate, la 23 iulie s-a semnat un protocol în care se exprimă satisfacția pentru buna desfășurare a schimburilor pe primul semestru al anului 1956 și se iau hotărîri cu privire la efectuarea acestor schimburi pentru restul anului.

Din partea romînă protocolul a fost semnat de S. Edelstein, director general al I.S.C.E.-„Agroexport", iar din partea germană de dl. Alfred Toepfer, președintele secției romîne a „Ostausschuss"-ului.

(Agerpres)

Cluburi pentru studenți și elevi

IAȘI (de la corespondentul nostru).

Nu de mult s-au deschis în orașul Iași cluburi de vară U.T.M. pentru elevii și studenții din oraș. Localurile cluburilor au fost bine amenajate ele dispunînd de biblioteci și săli de lectură, săli de joc înzestrate cu piese de șah și tenis de masă, săli de sport, aparate de radio cu picupuri etc.

Activitatea clubului de vară al elevilor se desfășoară în cadrul cercurilor de literatură, științific, sport și artistic.

La fiecare club funcționează cîte o comisie a concursului permanent „Iubiți cartea". Conducerea clubului studențesc și-a fixat în planul său de muncă organizarea unor manifestări artistice și culturale interesante. Studenții se vor întîlni la club cu artiștii teatrului Național din Iași, cu scriitorii ieșeni etc. Se vor organiza de asemenea zile de muncă voluntară pe șantierul de aducțiune Prut-Iași și la G.A.S. Bucium.

★

CLUJ (de la corespondentul nostru).

Pentru organizarea timpului liber al studenților clujeni și al studenților veniți la practică în Cluj din alte colțuri ale țării, comitetul orășenesc U.T.M. a deschis un club de vară studențesc.

Programul activității clubului este destul de bogat. Comitetul de club și-a propus să organizeze excursii, vizitarea de expoziții, muzee, instituții științifice. În sălile clubului studenții vor putea audia lucrări ale compozitorilor clasici, vor participa la întîlniri cu oameni de cultură și știință, întruniri tovărășești.

În cursul acestor zile, de pildă, se va face o excursie la Făget, lîngă Cluj și se va vizita în colectiv expoziția regională a creatorilor de artă populară.

Studenților le stă la dispoziție o bibliotecă bogată în cărți, reviste literare, științifice și politice.

Un loc de seamă îl ocupă activitatea sportivă. Competițiile sportive se vor desfășura în parcul sportiv „V. Babeș". Una din aceste competiții interesante va fi întrecerea fotbalistică dintre studenții Institutului agronomic și studenții maghiari de la Universitatea de medicină din Debrețin (R. P. Ungară) veniți în practică la Cluj.

De curînd, pe poarta uzinelor „7 Noiembrie" din Craiova au ieșit primele remorci cisterne pentru agricultură.

Pus de curînd în fabricație, noul produs vine să se adauge numeroaselor mecanisme și dispozitive necesare pentru folosirea din plin a întregii capacități de lucru a tractoarelor.

In fotografie: tovarășii Gheorghe Popovici, Ion Vava și Ion Coteanu făcînd ultimele lucrări de montaj unei remorci cisterne.

Ministerul Învățămîntului comunică:

Sesiunea de examene din august la învățămîntul de cultură generală și la școlile pedagogice începe la data de 1 august.

In această sesiune dau examene elevii corigenți sau amînați din diferite motive, elevii înscriși la cursurile fără frecvență, la diploma de maturitate precum și la examenul de stat de la școlile pedagogice.

Toți cei interesați pot cunoaște datele stabilite pentru fiecare categorie de examene, cerînd informații de la orice școală elementară, de 7 ani, medie sau pedagogică.

Concursul de admitere în școlile medii de cultură generală și pedagogice

Concursul de admitere în clasa a VIII-a a școlilor medii și școlile pedagogice începe la 15 august 1956.

In concursul de admitere se pot înscrie absolvenți ai școlilor de 7 ani din anul școlar 1955/1956, precum și absolvenți ai școlilor de 7 ani din anii trecuți care nu depășesc vîrsta de 16 ani, în cursul anului 1956.

Cererile de înscriere se vor depune la școlile medii sau pedagogice între 30 iulie și 11 august 1956, însoțite de următoarele acte:

— Certificat de naștere;

— Certificatul de absolvire a clasei a VII-a. Absolvenții clasei a VII-a care se înscriu la concursul de admitere la aceeași școală nu vor prezenta certificat;

— Declarația tip pentru stabilirea taxei școlare și acordarea bursei completată de părinți sau de susținători legali, însoțită de acte doveditoare a situației materiale.

Concursul de admitere se dă la limba romînă și matematică.

La școlile cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare, concursul se dă la limba maternă, limba romînă și matematică.

La școlile pedagogice se dă și o probă de aptitudini muzicale. Această probă se ține înaintea examenelor scrise și este eliminatorie

Inainte de a se prezenta la concursul de admitere, candidații vor fi supuși la un examen medical, eliminatoriu, care va începe cu 3-4 zile înaintea concursului de admitere.

Examinarea la limba romînă (maternă) și matematică, se face în scris și oral. La școlile cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare, examinarea la limba romînă se face numai în scris.

Probele scrise constau:

— La limba romînă (limba maternă) precum și la limba romînă la școlile cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare, dintr-o compunere din materia de lectură literară din clasele V—VII-a și o analiză gramaticală;

— La matematică, dintr-o problemă și un exercițiu din materia de aritmetică și algebră prevăzută în programa claselor V—VII.

La oral, candidații vor fi interogați:

— La limba romînă (limba maternă), din materia de gramatică din cl. V—VII-a și din lectura literară;

— La matematică din materia de geometrie și algebră pentru cl. VII-a.

Pentru îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală

Manuale didactice de calitate

Hotărîrea C.C. al P.M.R. și Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală din patria noastră este o nouă dovadă a grijii permanente pe care partidul și guvernul o acordă școlii și slujitorilor ei. Ea are menirea să ridice școala la un înalt nivel corespunzător progreselor realizate în toate sectoarele vieții noastre de stat.

Printre prevederile Hotărîrii, care stabilesc un program vast de acțiune în domeniul învățămîntului, este și aceea a elaborării manualelor didactice de bună calitate. Pentru aceasta, Hotărîrea precizează că manualele didactice se vor elabora prin concurs.

Este știut că, în procesul instructiv-educativ în școală, manualele ocupă un loc determinant. In ultimii ani, după reforma învățămîntului, manualele școlare, prin conținutul lor științific, prin legarea cunoștințelor teoretice de practica construirii socialismului la noi în țară, prin introducerea unor elemente de politehnizare în cuprinsul lor, au contribuit în mod hotărîtor la îmbunătățirea conținutului instructiv-educativ al învățămîntului. Prin aceste manuale, tineretul nostru a reușit să capete în cadrul școlii o pregătire științifică și o educație corespunzătoare cerințelor evoluției societății noastre spre socialism.

Cu toate însușirile lor pozitive de necontestat, recunoscute și apreciate de cadrele didactice, totuși unele manuale au încă destule lipsuri, care trebuie să fie înlăturate.

Astfel, unele manuale ca cele de Istoria R.P.R. pentru clasele VIII-X sau Geografia economică pentru clasa a IX-a, au un volum prea mare și îngreunează munca la învățătură a elevilor.

Sînt încă altele care creează dificultăți serioase în înțelegerea conținutului lor datorită sau nivelului prea ridicat la care e prezentată materia, sau vocabularului folosit în cadrul lecțiilor.

Manualele de aritmetică pentru clasele a III-a, a IV-a, a V-a conțin probleme mult prea grele pentru vîrsta elevilor, iar conținutul lor nu se referă întotdeauna la viața imediată a copilului, ci adesea la viața oamenilor în vîrstă. Manualul de aritmetică pentru clasa a V-a are un conținut prea riguros științific, necorespunzător vîrstei elevilor. De aceleași lipsuri suferă și manualul de geometrie pentru clasele VI-VII.

La clasele I-IV unele manuale sînt prea grele și din cauza vocabularului folosit în ele. Sînt numeroase bucăți de lectură în care cuvintele noi, necunoscute elevilor, abundă. Unii termeni sînt luați din tehnică sau din viața economică pe care, oricît i-ar explica profesorii, greu pot să fie înțeleși de copii la o anumită vîrstă. Manualul de citire pentru clasa I-a a conținut și încă mai conține bucăți care trebuie ușurate de un asemenea balast.

Greutăți uneori greu de învins sub acest aspect prezintă și manualul de istoria literaturii romîne pentru clasa a IX-a, în care vocabularul folosit face ca unele idei să devină inaccesibile elevilor. Mai evidentă devine această deficiență la tratarea operei lui M. Eminescu.

De altfel la acest manual, pe lîngă alte lipsuri, analiza unor opere literare în cadrul biografiei scriitorului constituie de asemenea greutăți în însușirea materiei de către elevi. O astfel de metodă poate fi utilizată în cursuri universitare sau în studii de istorie literară, dar nu în manuale didactice. Manualele de istoria literaturii pentru clasele VIII și IX au mers pe această linie în înfățișarea vieții și operei unor scriitori ca: Gr. Alexandrescu, C. Negruzzi, I. L. Caragiale.

Greșeli mai serioase în manuale provin însă dintr-o nejustă orientare în ceea ce privește folosirea manualelor sovietice traduse în limba romînă. In general s-a mers pe linia unor traduceri fidele a textelor sovietice, fără să fie adaptate la specificul țării noastre, fără să fie preluate în mod creator și prezentate în lumina realităților noastre istorico-sociale. Cîteva exemple sînt concludente în acest sens: Manualul de Istoria antică pentru clasa a V-a, care în U.R.S.S. se studiază într-un an și jumătate cu cîte 3 ore pe săptămînă, la noi a fost tradus și s-a studiat într-un singur an cu cîte două ore pe săptămînă în anul școlar 1955/56. Este clar că printr-o astfel de orientare supraîncărcarea elevilor cu materie de învățămînt era inevitabilă.

Preluarea manualelor sovietice fără discernămînt se poate constata și la Istoria modernă și contemporană de clasa a IX-a, în care capitolele care tratează despre trecutul patriei noastre sînt mult prea limitate și care necesitau o dezvoltare mai amplă din partea Ministerului Învățămîntului.

Acestea însă sînt lipsuri care pot fi remediate. Pe măsură ce se realizează progrese atît de mari în învățămînt, problema manualelor se va rezolva în următorii cîțiva ani.

Măsura prevăzută de recenta Hotărîre de a se elabora manualele școlare prin concurs va duce în mod sigur la antrenarea unui mare număr de cadre didactice în această acțiune. Astfel că experiența profesorilor și învățătorilor va putea fi în curînd valorificată și în acest domeniu de activitate. Folosirea creatoare a bogatei experiențe sovietice, precum și a tradiției noastre bune create de mulți autori de manuale din trecutul învățămîntului nostru, armonizate cu experiența fiecărui participant la concurs, vor garanta calitatea superioară a manualelor școlare.

Pentru anul școlar 1956—57 se vor edita manuale noi originale pentru clasele V și VIII, la care se va aplica noul plan de învățămînt. De asemenea, manuale noi originale se vor tipări și pentru clasele I—IV ale școlilor în limba romînă și în limbile minorităților naționale. Manuale ca: Istoria Romîniei, Geografia Romîniei, Istoria literaturii romîne contemporane, precum și altele de fizică, matematică, naturale etc. de la clasa I pînă la clasa a XI-a vor fi elaborate prin concurs. Pentru celelalte clase se vor reedita manualele vechi.

Aplicarea treptată a noului plan de învățămînt va determina o anumită ordine în scoaterea manualelor la concurs.

Pe baza programelor școlare alcătuite de Ministerul Învățămîntului și publicate la timpul oportun, precum și în lumina condițiilor stabilite prin regulamentul de concurs, profesorii și învățătorii cu pregătire și experiență, oamenii de știință, precum și orice alte persoane cu preocupări legate de învățămînt — vor avea prilejul să-și manifeste toată capacitatea lor în această acțiune de interes național.

Astfel vom putea pune la dispoziția tineretului nostru din școli și a oamenilor muncii de la școlile serale sau cursurile fără frecvență, manualele de care au nevoie pentru a se instrui și educa să devină utili statului nostru.

Prof. ALEX. BOJIN
redactor principal la Editura de stat didactică și pedagogică București

„ZIUA ȘI FÎȘIA"

(Urmare din pag. 1-a)

Ascultă-mă pe mine: eu sînt miner bătrîn și de cînd mă știu în mînă tot așa am dat cărbune. Așa că, ce vii tu acum cu invențiile alea citite din ziare?

Vreo cîteva zile se gîndi totuși întruna numai la „ziua și fîșia" lui Sava. Bătrînul brigadier își dădea seama că propunerea tînărului ăsta cu degetele îngălbenite de tutun este prețioasă. Dar cum să zică el „da" cînd era în joc „demnitatea" lui de miner vechi de la Petrila. Să și-o calce singur în picioare? Nu, asta nici în ruptul capului!

...Cei din schimbul de dimineață munceau parcă în dorul leii. E drept, planul uneori și-l făceau, alteori... Cît privește însă voia bună din echipă se dusese pe apa sîmbetei. Dintre toți, Sava, băiatul ăsta cu înfățișare de sportiv, era parcă mai posac ca toți. Nea Tomuța cunoștea care sînt motivele și știa dinainte ce are de făcut, dar îl mai lăsa pe Sava să se mai perpelească puțin ca pe jăratic.

— Ce este, măi ortace? l-a întrebat într-una din zile. Ce ai?

— Am eu ce am! dădu celălalt din cap.

— Păi nu ne spui și nouă? Să vedem, poate te ajutăm. Deh, mai știi!

Necazul lui Sava, dacă i se poate spune așa, fu dezbătut de întreaga brigadă. Se formaseră două tabere. Unii de partea lui Sava, alții de cea a lui nea Tomuța, care pînă la urmă capitulă. Și acest lucru se întîmplă nu din politețe, ci mai degrabă din cauză că justețea celor susținute de Sava dădea la alte brigăzi roade bogate, care atîrnau greu în cumpăna de la sfîrșitul lunii.

Tot Tomuța fu acela care interveni de mai potoli spiritele. Să încercăm copii, o lună, două... Și apoi om vedea ce mai este de făcut, vorbi cu vocea-i puțin tărăgănată.

Trecu prima lună. Veni și cea de a doua. Calculele făcute dovediră tuturor oamenilor din brigadă cîtă dreptate avusese Sava. E drept că uneori, cînd ședeai de vorbă cu el despre realizările brigăzii, se cam umfla în pene. Las-că ceilalți tineri știau să i le reteze la timp...

ILIE NEACȘU

ACTUALITATEA pe scurt

Pelicani în Cișmigiu...

In Cișmigiu, într-un ungher discret, au poposit oaspeți din Delta plină de curiozități a Dunării. Sînt cîteva exemplare minunate de pelicani, ce alunecă grațios pe oglinda micului lac dinspre colțul zoologic. Sînt desigur mulți tineri naturaliști care s-au bucurat de sosirea acestor oaspeți pe care îi vor studia pe îndelete, dar cu siguranță că toți copiii salută cu voioase chiote apariția pelicanilor în Cișmigiu.

Un nou bufet „Express" vă stă la dispoziție...

Duminică dimineața a avut loc deschiderea noului bufet „Express" din calea Ștefan cel Mare colț cu Șoseaua Armatei Sovietice. Trecînd peste amănuntele festive ale acestui moment, ținem să relevăm cititorilor cîteva aspecte.

De la intrare te întîmpină un bar, „echipat" cu toate instalațiile pentru răcoritoare. De-a lungul sălii în formă de potcoavă, se înșiruie raioanele de specialități. In vitrine de cristal, alimentele și preparatele culinare sînt prezentate igienic și mai ales îmbietor.

Personalul — în special tinere fete îmbrăcate curat în alb — zîmbesc politicos, răspund îndatoritor și, ceea ce este important, servesc prompt. Se pare că aci cuvîntul de ordine este politețea și buna deservire.

Bufetul are mai multe secții: preparate calde, bufet rece, cofetărie-patiserie, două raioane cu preparate și semifabricate „Gospodina", bar. Cel mai pretențios gurmand își poate găsi aci, printre zecile de feluri de mîncare și preparate, „specialitatea" preferată.

Am vizitat și „dependințele" unității: la subsol trei frigidere de mare capacitate impresionează prin aerul lor „glacial". In apropiere am vizitat „uzina", etalată pe trei secții, a bufetului. Intr-o încăpere se găsesc instalațiile și motoarele — un agregat întreg — cu tobe, coloane și dispozitive pentru aer condiționat. Alături — cazanul cu aburi și boilerul pentru instalațiile de apă caldă curentă și abur industrial necesar menținerii la temperaturi potrivite a preparatelor calde din raion. Intr-altă încăpere sînt instalate motoarele, pompele și aparatele de răcire cu amoniac. Apoi bucătăria uriașă unde maistrul bucătar Depalma Cattelo conduce o întreagă armată de ajutori și bucătărese, magaziile de depozitare a alimentelor, spălătoarele, vestiarele, laboratoarele de preparate reci etc. Peste tot ordine, curățenie, aer condiționat și încălzire centrală.

Toate acestea fac din bufetul „Express" o unitate model, printre cele mai moderne din Capitală, pe care o recomandăm amatorilor de specialități culinare.

G. PETRE

Vara cîntecului, dansului și a sportului

Azi la „Arenele Libertății" din Parcul Libertății București începe „vara cîntecului, dansului și a sportului", acțiune organizată de Comitetul raional U.T.M. „Nicolae Bălcescu", în scopul organizării timpului liber al tineretului. Vom reveni cu amănunte.

INTERVIU cu oaspeții noștri

20 de zile în Rominia

Duminică dimineață. In fața hotelului Ambasador trei persoane aveau o discuție pe teme meteorologice: va ploua sau nu? Proiectata excursie la Snagov a scriitorului islandez Kristinn E. Andresson și a soției și interpretei sale a fost totuși întîrziată cu o oră. Vina nu o purtau norii, ci reporterii dornici să culeagă și să împărtășească cititorilor cîteva din impresiile și părerile oaspetelui nostru.

Holul hotelului a găzduit convorbirea noastră. Andresson este un om în vîrstă, care prin vioiciunea și căldura cu care vorbește destramă legenda țesută în jurul temperamentului nordicilor. Personalitate remarcabilă a țării sale, el este bine cunoscut pe plan internațional ca membru al Consiliului Mondial al Păcii.

Prima vizită

Andresson a petrecut 20 de zile în țara noastră. Despre impresiile culese în acest timp l-am rugat să ne vorbească.

— „Este prima mea vizită în Rominia. Pînă acum n-am cunoscut aproape nimic despre această țară. Sosind aci mi-am propus să iau contact mai ales cu viața culturală, domeniul preocupărilor mele. Am stat în țara dumneavoastră 20 de zile, am văzut foarte multe lucruri și am avut prilejul să discut cu numeroși oameni. Cum e și firesc am stat de vorbă cu mulți scriitori și artiști, am vizitat edituri și am luat cunoștință de viața artistică și muzicală a capitalei romînești. Trebuie să arăt că am fost impresionat de valorile pe care le-am cunoscut. Bunele condiții de viață ale oamenilor de artă și literatură, tirajele impunătoare ale lucrărilor publicate — sînt desigur un indiciu al grijii ce se arată în Rominia progresului cultural.

In timpul vizitei m-au impresionat în mod deosebit numeroasele realizări efectuate pentru tineret. Mai ales Palatul Pionierilor îmi lasă amintiri plăcute.

Reintors în țara mea, îmi voi comunica impresiile. Bineînțeles în primul rînd voi folosi coloanele revistei pe care o editez, revista Societății de limbă și cultură care apare într-un tiraj de 5000 de exemplare, ceea ce reprezintă foarte mult pentru o țară ca Islanda care are o populație puțin numeroasă. De asemenea, sper că într-un viitor apropiat vom traduce în limba islandeză din lucrările scriitorilor romîni Mihail Sadoveanu, Zaharia Stancu sau Petru Dumitriu".

Și încă ceva...

L-am rugat pe oaspetele nostru să ne spună cîteva cuvinte despre tineretul din patria sa.

— „Problema principală a întregului popor islandez, deci și a tineretului, este de a obține o independență reală. Lupta împotriva bazelor militare americane este determinată de conștiința urmărilor grave pe care un nou război le-ar putea avea pentru țara noastră. Tineretul luptă de asemenea pentru drepturi economice și politice, iar Uniunea Tineretului Socialist Unit luptă pentru un sistem social just. Este interesant că colaborarea între diferitele organizații de tineret în lupta împotriva bazelor americane se intensifică. Mai ales se lărgesc punctele de contact dintre Tineretul Socialist Unit și tineretul din partidul progresist, un partid de dreapta.

Cum în țara noastră se știu puține lucruri despre Rominia, cred că schimbul de delegații, filme, scrisori, etc. va fi un mijloc de natură să înlesnească o mai profundă cunoaștere".

La capătul convorbirii noastre, Andresson, soția și interpreta au reluat discuția pe teme meteorologice pe care noi am întrerupt-o. Acum, cerul gira timp frumos. Și cum alți reporteri nu s-au mai ivit, excursia la Snagov putea fi realizată.

E. OBREA
M. ZAMFIR

In curînd — CINEMASCOP

Desigur tinerii bucureșteni au fost surprinși la citirea unui anunț apărut în programul cinematografic: „Cinemascop — film pe ecranul lat". In fața curiozității legitime a cititorilor noștri sîntem în măsură să le oferim cîteva detalii.

Filmul pe ecran lat e un lucru devenit obișnuit în Uniunea Sovietică și alte țări ale lumii. Avantajele sale — față de ecranul obișnuit — sînt multe și importante. Așa cum desigur că vă închipuiți, ecranul cinemascopului e mai lat — de două ori — decît ecranul actual. Mișcările sînt prezentate în perspectivă astfel că ele realizează o legătură aproape completă între film și spectator, acesta avînd senzația că se află chiar în mijlocul acțiunii ce se desfășoară pe ecran. Iluzia e perfectă și ea e ajutată de forma neobișnuită, curbată a ecranului ce este prevăzut cu mase plastice transonore și lămpi speciale.

De curînd, institutul de cercetări cinematografice a realizat și pus la punct o instalație completă pentru proiectare de filme pe ecran lat. Primul cinemascop din țara noastră va fi dat în curînd în folosință publică la cinematograful „Republica".

Un ciclu de filme speciale pentru ecran lat au sosit. E vorba de cîteva documentare interesante și filmul sovietic „Vasul Tovarăș iese în larg", cunoscut și apreciat în diferite țări.

Pînă la sfîrșitul anului acesta, se vor amenaja un număr de alte cinematografe cu ecran lat, atît în Capitală cît și în principalele orașe ale țării.

CĂLĂTORII

(I) Nopți albe la Leningrad

Am părăsit Kievul — oraș pe jumătate monument istoric, jumătate operă de arhitectură modernă — instalați confortabil într-unul din obișnuitele avioane albe ale „Aeroflotului". Eram deosebit de animați Peste cîteva ore aveam doar să fim într-unul din orașele Uniunii Sovietice de care sînt legate atîtea evenimente, numele multor figuri ilustre ale istoriei. Peisajul pe care-l vedeam prin fereastra avionului era destul de monoton: mai întîi multe păduri și cîmpii, după aceea mlaștini întinse și lacuri. Infrigurarea nu ne putea fi potolită nici de strădaniile însoțitoarei noastre, o foarte simpatică chinezoaică stabilită în U.R.S.S., de a ne distra explicîndu-ne pe harta piloților, unde ne aflăm și ce direcție ia avionul nostru. Din timp în timp, firul discuției era întrerupt de un sicitor: „cît mai avem totuși pînă la Leningrad"?

ORAȘUL FARA PERIFERII

Imi închipuiam că vom auzi primele explicații despre Leningrad în legătură cu urmele războiului, pe care, desigur, o să le întîlnim în drum de la aeroport spre oraș, că vom auzi întîmplări legate de blocadă, cumplitul cerc de foc în care au ținut fasciștii timp de 900 de zile Leningradul. Dar, chiar la marginile acestui oraș, chestiunea urmelor războiului nu se dovedește a mai fi de loc de actualitate. Macaralele, pereții albi cu găuri pentru ferestre așteptînd să li se așeze acoperișurile, sau locuințele de curînd terminate în care noii mutați s-au grăbit să pună perdeluțe albe la geamuri, indică la ordinea zilei problema traiului tihnit și cît mai confortabil. Am văzut după aceea că nu numai acestei margini a Leningradului nu i se poate acorda denumirea de periferie în sensul obișnuit al cuvîntului, ci nicăieri în oraș nu există străzi înguste, întortocheate, case mici, sărăcăcioase. Singura amprentă a necazurilor prin care a trecut orașul, a vechimii lui, o dau ornamentele stricate de pe unele clădiri sau patina neagră care s-a așternut pe fațadele lor. Dar asta mărește impresia de oraș venerabil, încercat, trecut prin multe. Vaste prospecte, bulevarde lungi, trase cu linia parcă, poduri arcuite trecute grațios peste nenumăratele canaluri ale Leningradului sau cupolele noi-nouțe ale stațiilor de metrou se prelungesc ca un ecou pînă la marginile orașului.

Leningradul te cîștigă îndată prin neasemuitele lui construcții arhitectonice. In explicațiile date de ghid întîlnești des numele arhitecților de origine italiană, V. V Rastrelli și K. I. Rossi de care sînt legate acestea. Despre primul se povestește că a venit în Rusia de copil pe vremea lui Petru I. Este probabil și aceasta o explicație a izvoarelor din care s-a format originalul stil arhitectonic al orașului ce s-a consolidat cu timpul devenind stilul clasic rus. Intîlnești aici și colonadele, frontispiciile monumentelor grecești sau romane, ornamentele barocului, unele elemente bizantine.

Impresia de masivitate, trăinicie, de monumental, nu ți-o dau doar blocurile uriașe de granit din care sînt făcute unele construcții sau dimensiunile lor impresionante, ci mai ales impunătoarea, copleșitoarea lor frumusețe.

PLIMBARE IN NOAPTEA ALBA

Am început să hoinăresc pe Nevski prospect, strada principală a orașului (perfect dreaptă și lungă de cîțiva kilometri). Un soare strălucitor, ce se deosebea întru cîtva de al nostru, m-a determinat să-mi pun ochelari. Mi s-a părut ciudat că magazinele sînt închise și o mulțime de oameni ce păreau a fi sfîrșit ziua de muncă, umplu străzile. M-am uitat la ceas: indica ora 21,30. Aurora boreală își pregătea penelul cu vopsea albă pentru noaptea Leningradului... In aurul solar obișnuit nouă era parcă amestecată o doză de argint făcîndu-i ceva mai albă strălucirea. Soarele încremenise parcă într-un punct și nu se îndura să apună. Continua să se oglindească în galbenul sau roșul clădirilor, înviorîndu-le, nu înceta să cocheteze cu de obicei asprele ape ale Nevei care-i răspundeau cu adînci sclipiri de diamant.

M-am oprit în piața denumită Cîmpul lui Marte. In mijloc străjuiește statuia lui Suvorov, viteazul comandant de oști rus, pe care fantezia sculptorului l-a văzut drept întruchipare a zeului Marte. Aici aveau loc pe timpuri mari și fastuoase parăzi militare. Acum zeul Marte stă pașnic în centrul unor brazde de flori. Silueta, gesturile lui energice încîntă ochii celor veniți să se odihnească o clipă pe bănci. De asemenea în mijlocul unei grădini, împărăteasa Ecaterina a II-a și-a convocat la picioare un consiliu de miniștri, generali, prieteni. Demnă, impunătoare, țarina a rămas astfel pentru posteritate alături de cei cu care a condus. In spatele statuii se zărește fațada teatrului de dramă „Pușkin", fost „Marlinski". Pe frontonul clădirii galbene se află o sculptură reprezentînd un car tras de cai nărăvași.

Mii și mii de oameni umplu strada; valuri de mașini de tot felul își fac loc în cadrul intervalelor însemnate cu săgeți albe; în fața cinematografelor ești asaltat cu familiarul „n-aveți un bilet în plus?", minunata înghețată de lapte aburește în mîna cumpărătorilor; doi cîte doi, disciplinați, așteaptă în stații cei ce se pregătesc să ia troleibuzul sau mașina. E seară albă la Leningrad...

Am ajuns la podul Anicikov, de pe canalul Fontanka, cu patru vestite compoziții sculpturale reprezentînd scene de călărie. Sculptorul Klodt a găsit secretul echilibrului lor: fiecare cal de bronz are drept puncte de sprijin doar picioarele de dinapoi.

Incet, încet, soarele a pierit la orizont, dar contrazicînd parcă drumul acului pe cadran deși e ora 23,30 nu s-a întunecat mai mult decît în amurgul nostru. Culorile aprinse de pe turlele în formă de cupă răsturnată ale bisericii „pe sînge" (construită pe locul asasinării unui țar) încep să pălească. Gardul dantelat al Grădinii de vară lasă să se întrevadă umbra de pe alei ce contrastează acum mai puternic cu albul statuilor. Pietonii sînt mai rari pe stradă, orașul a început să-și facă toaleta de noapte, a început curățenia: se mătură, se spală amănunțit trotuarele cu furtunul. S-au aprins luminile pe străzi. Cele mai proaspete idile nu se hotărăsc să părăsească încă poeticul chei al Nevei. A început noaptea albă la Leningrad...

VENEȚIA NORDULUI

Se vede că Petru I, cînd a pus temeliile orașului, și-a turnat în ele o parte din marca lui pasiune pentru navigație, pentru apă. Ori unde ți-ai arunca privirile în Leningrad dai de canaluri, poduri, ambarcațiuni. Dar fără îndoială că din toate îți lași admirația să se manifeste în voie în fața minunatei Neve. Valuri puternice îi brăzdează fața. Are o culoare sură, ce pare a reproduce granitul cheiului sau patina metalelor din care sînt construite podurile. Necontenitele vînturi care o însuflețesc te fac să simți în plimbările cu tramvaiul fluvial gustul ei aspru; visezi că ai fi o clipă brav navigator al nordului.

Vastele ansambluri arhitecturale de pe chei își proiectează imaginea răsturnată în apele Nevei. Fără îndoială că mai întîi am căutat din ochi monumentul lui Petru cel Mare, semețul „Călăreț de aramă" din mijlocul Pieței Decembriștilor. Sculptorul Falconet a înțeles și redat plastic înrudirea strînsă a eroului cu Neva. Călărețul de aramă pare a fi născut din valul de la picioarele lui. In fund strălucește cupola de aur cu colonade a Soborului lui Isac. In stînga săgetează cerul albăstrul al nopții vîrful aurit al clădirii Amiralității păzită de vestiții lei de piatră. Pe malul celălalt se află ansamblul de clădiri al Academiei de științe și Universitatea. Două coloane masive, de culoare roșiatică avînd de o parte și de alta brațe, parcă, se înalță deasupra cheiului. Sînt farurile de pe vremea lui Petru. Privirea ți-a rămas deodată ațintită asupra unui șir de clădiri în nuanțe de verde cu alb, spumos dantelate. E Palatul de iarnă, ansamblul Ermitajului. Rotunjimile netede ale colonadelor, liniile elegante ale construcției, zecile de statui inspirate din mitologie care o împodobesc se îmbină armonios. De partea cealaltă clădirea formează ansamblul arhitectural al Pieții Palatului de iarnă cu masiva coloană a lui Alexandru I. Inaltă de 27 de metri, cîntărind sute de tone, acest monolit de granit se susține prin propria lui greutate. Se spune că o bombă căzută în timpul războiului a mișcat doar coloana, n-a reușit s-o doboare. Cineva, umblat pe semne mult prin lume, i-a găsit orașului de pe Neva un nume foarte potrivit: a spus despre el că este „o adevărată Veneție a nordului".

ORAȘUL-MUZEU

Pe programul turiștilor era înscris: miercuri dimineață — vizitarea Ermitajului, după masă — casa muzeu Pușkin; joi — Razlivul și crucișătorul „Aurora"; vineri — Necropola etc. Un ghid al orașului ar putea să prelungească mult lista muzeelor din Leningrad. Timpul prea scurt nu ne-a purtat chiar peste tot ce era de văzut interesant în muzeele orașului. Am călcat cu mult respect pragul casei unde a locuit și a murit marele poet al sufletului rus, Pușkin. Am zăbovit o clipă în biblioteca doldora de volume. Intr-o vitrină se afla haina prin care a străbătut glonțele în duelul cu Dantes. Am citit inscripțiile de pe pietrele funerare de la mormintele lui Glinka, Ceaikovski, Stasov. Am șoptit impresii în fața pînzelor lui Leonardo sau Rafael, Repin și Levitan, în fața colosului de argint creat de meșterii ruși cu sute de ani în urmă pentru a păstra rămășițele pămîntești ale lui Alexandr Nevski. Ne-a cuprins uimirea în fața celebrei figuri de ceară a lui Petru I în mărime naturală îmbrăcată cu veșmintele țarului. A urmat sala de malahit și aur — a devărată culme a splendorilor Ermitajului.

Ca leagăn al Marii Revoluții Socialiste din Octombrie Leningradul păstrează scumpe relicve Tunul de pe crucișătorul „Aurora" care a tras prima salvă împotriva asupritorilor și harta insurecției muncitorilor din Petersburg. Furioasele ape ale Razlivului scaldă locul unde a tras barca unui obișnuit țăran finlandez venit la cositul finului. Cu greu l-au recunoscut chiar prietenii sub această mască pe Vladimir Ilici venit să se ascundă de prigoana dezlănțuită de guvernul provizoriu în iulie 1917. Sînt păstrate la Razliv și buturuga pe care Lenin își scria aici articolele, căpița de fîn amenajată ca un cort în care a locuit.

Curățenia desăvîrșită a orașului, grija cu care sînt păzite bunurile lui dau Leningradului aerul unui vast muzeu. In munca cheltuită pentru întreținerea acestuia s-au concentrat însușirile locuitorilor lui: sobrietatea calmul și hărnicia, noblețea sufletească caracteristică marelui popor rus. Ele întregesc faima orașului ducînd-o departe în lume.

SUZANA VOINESCU

Priveliște de pe cheiul Nevei

Sport Scînteia tineretului **Sport** Scînteia tineretului **Sport**

La Belgrad S-A ÎNCHEIAT A XV-A EDIȚIE A *Jocurilor balcanice*

BELGRAD (prin telefon). — Steagurile celor 5 țări balcanice care s-au înălțat timp de trei zile în „Piața Republicii" din Belgrad, cît și pe stadionul Armatei Populare Iugoslave, au fost coborîte. Astfel s-a încheiat a 15-a ediție a Jocurilor balcanice. Marea manifestație sportivă a dat rezultate strălucite. Pe de o parte atleții iugoslavi, romîni ca și cei ai Bulgariei, ai Greciei și Turciei au obținut rezultate excepționale, iar pe de altă parte Jocurile au contribuit la întărirea prieteniei între țările balcanice.

Privită prin prizmă sportivă lupta a fost foarte aprigă în tot timpul desfășurării Jocurilor. Cuvîntul hotărîtor în timpul concursului l-au avut atleții Iugoslaviei, Romîniei și Bulgariei.

Cîteva performanțe...

În ultima zi a întrecerilor lupta sportivă hotărîtoare s-a dat între Romînia și Iugoslavia. După cursa de 400 m. plat Iugoslavia se afla înaintea Romîniei numai cu un punct și jumătate. Victoria Iugoslaviei s-a putut realiza numai după aruncarea cu prăjina și aruncarea discului, care a dat Iugoslaviei posibilitatea obținerii victoriei pe națiuni.

Luptînd cu o energie și un spirit patriotic care au stîrnit admirația spectatorilor iugoslavi, în ultima zi de întreceri componenții echipei R.P.R. au repurtat victoria în 4 probe: Ilie Savel la 400 m. plat cu o performanță ce egalează vechiul record al lui Ion Moina — 47"8/10; Ion Wiesenmayer la 200 m. plat; Ion Sorin la tripla salt și ștafeta R.P.R. (Karandi, Sudrigean, Savel, Wiesenmayer) la 4×400 m.

ILIE SAVEL

În dîrza întrecere pentru clasamentul pe națiuni, echipa R.P.R. a fost un adversar puternic al echipei iugoslave, reușind să ocupe locul doi în urma acesteia, dar cu un sensibil avans față de reprezentativa bulgară. Atleții din echipa R.P.R. au cîștigat 17 medalii dintre care 5 de aur fiind întrecuți numai de sportivii iugoslavi, cîștigători a 22 de medalii dintre care 11 de aur. Reprezentanții Bulgariei au obținut 14 medalii (4 de aur), atleții Greciei 8 medalii (una de aur), iar atleții turci o medalie de argint și una de bronz.

Au fost realizate 15 recorduri balcanice: Iugoslavia 8, Romînia 5, Grecia 1, Bulgaria 1.

Este greu de stabilit care dintre evenimentele care s-au desfășurat în aceste trei zile a lăsat o impresie mai puternică. Manifestația festivă de deschidere, care a fost atît de reușită, maratonul în care concurenții au depus toate eforturile pentru a obține victoria?

...și declarații

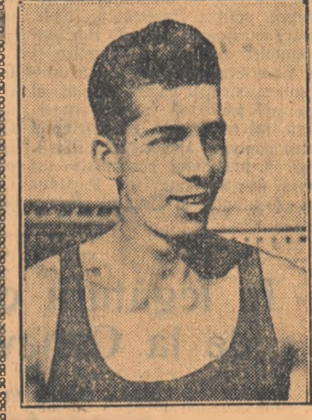
„Reprezentativa Romîniei a lăsat o impresie minunată, ne-a declarat la sfîrșitul întrecerilor, antrenorul iugoslav, Draga Petrovici. Cel mai mult ne-a plăcut Savel, învingător la 400 m. garduri și 400 m. plat. Este un atlet de talie mondială. Cred că la Jocurile Olimpice din Melbourne va obține rezultate și mai bune. Reprezentativa Romîniei este foarte puternică. Victoria Iugoslaviei la viitoarele Jocuri balcanice este foarte nesigură. Romînii au realizat la aceste întreceri cîteva recorduri naționale, ceea ce înseamnă că atleții lor sînt într-o formă foarte bună. Vom avea desigur lupte foarte grele în cadrul celei de a 16-a balcaniade. Dacă dorim să învingem reprezentativa Romîniei, va trebui să muncim cu o intensitate și mai mare".

„Organizarea Balcaniadei de atletism este o inițiativă lăudabilă — a spus primul antrenor și membru al federației de atletism a Greciei, Michalis Mitrofanis. Balcaniada de atletism după părerea mea, a adus o contribuție importantă în dezvoltarea mișcării sportive din țările noastre. Vreau să subliniez că doresc cu toată sinceritatea să văd sportivi romîni pe stadioanele Atenei și sportivi greci la București. Urez restabilirea tradiționalelor legături de prietenie dintre Romînia și Grecia".

La banchetul festiv, unde au luat parte toți cei ce au participat la Jocurile balcanice, atleții iugoslavi au înmînat cadouri prietenilor lor din țările participante. Această festivitate a fost organizată de Uniunea Atleților Iugoslavi care a organizat și cea de a 15-a ediție a Jocurilor balcanice. Pentru cele mai bune rezultate obținute în cadrul celei de a 15-a ediții a Jocurilor balcanice, atletul romîn Ilie Savel a primit cu acest prilej o cupă de cristal și o medalie.

Iată și rezultatele din ziua treia: **200 m. plat finală**: 1. Wiesenmayer (R.P.R.) 21"8/10; **5.000 m.**: 1. Mugosa (R.P.F.I.) 14'20"2/10 (nou record balcanic); 2. Vucicev (R.P.B.) 14'25"; 3. Alcanel (R.P.R.) 14'26" (record romîn); **400 m. plat**: 1. Savel (R.P.R.) 47"8/10 (record balcanic); 2. Sillis (Grecia) 48"7/10; 3. Sudrigean (R.P.R.) 49"1/10; **110 m. garduri**: 1. Lorger (RPFI) 14"6/10; **disc**: Radosevic (R.P.F.I.) 50,52 m. (record balcanic); **triplu salt**: 1. Sorin (R.P.R.) 15,89 m. (record balcanic și romîn); 2. Kircev (R.P.B.) 15,33 m.; 3. Milovanovic (R.P.F.I.) 14,83 m.; **prăjină**: Milakov (R.P.F.I.) 4,15 m.; 2. Hlebarov (R.P.B.) 4,10 m.; 3. Lesek (R.P.F.I.) 4 m.; **ștafeta 4x400 m.**: 1. R.P.R. 3'13"8/10 (record balcanic și romîn); 2. Grecia 3'17"8/10, 3. R.P.F.I. 3'18"8/10; **maraton**: 1. Mihalic (RPFI) a parcurs 42,195 km. în 2h. 16'28" (nou record balcanic); 2. Kejghil (Turcia) 2 h. 19'54" 6/10; 3. Skrinar (R.P.F.I.) 2h. 20'51"6/10; 4. Dinu Cristea (R.P.R.) 2h. 25'18"6/10; (nou record romîn).

Clasamentul final pe țări: 1. R.P.F. Iugoslavia 145,5 puncte; 2. R.P. Romînă 124,5; 3. R.P. Bulgaria 106,5; 4. Grecia 65; 5. Turcia 18,5.

ION SORIN

După terminarea Jocurilor balcanice, la Belgrad a avut loc conferința celor 5 reprezentanți ai țărilor participante. S-a hotărît ca conferința în care va fi stabilit statutul Jocurilor balcanice să aibă loc în luna decembrie la Atena. Tot acolo se va stabili și locul unde se vor desfășura anul viitor cea de a 16-a ediție a Jocurilor balcanice. Credem că ele vor avea loc la Sofia. Țările candidate pentru desfășurarea celei de a 16-a ediții sînt Grecia și Bulgaria.

M. KOVACEVICI

„CURSA MUNȚILOR": N. Maxim învingător

Ultima etapă a competiției cicliste „Cursa Munților" s-a desfășurat duminică pe traseul Orașul Stalin — București (170 km.). Și de data aceasta lupta pentru primul loc a continuat între dinamovistul N. Maxim și I. Vasile (C.C.A.) care erau despărțiți în clasament de 4'47".

Toate încercările cicliștilor militari de a se desprinde din pluton au fost însă anihilate de dinamoviști care au cîștigat de altfel o nouă victorie de etapă prin A. Șelaru.

În clasamentul general individual primul loc a fost ocupat de N. Maxim (Dinamo) cu timpul de 29h.05'55". Pe locurile următoare s-au clasat I. Vasile (C.C.A.) — 29h.07'42", L. Zanoni (Dinamo) — 29h.10'25" și R. Schuster (Dinamo) — 29h.13'33". Constantin Dumitrescu a terminat pe locul 8 cu timpul de 29h.23'10".

În clasamentul general pe echipe victoria a revenit cicliștilor dinamoviști cu timpul de 87h.05'46" urmați de C.C.A. cu 87h.37'04" și Dinamo II cu 88h.20'29".

Pe scurt

● Echipa masculină de handbal a C.C.A. și-a început duminică turneul pe care-l întreprinde în R. D. Germană, jucînd în orașul Krauschwitz cu echipa locală Stahl. Cu toate că la pauză erau conduși cu 6—4 handbaliștii romîni au avut o revenire puternică în cea de a doua parte a meciului, obținînd victoria cu scorul de 10—9.

● *La Tg. Mureș s-a desfășurat duminică seara întîlnirea internațională de lupte clasice dintre echipele reprezentative de tineret ale R.P.R. și R.D. Germane. Tinerii luptători romîni au făcut dovada unei bune pregătiri tehnice și tactice obținînd o frumoasă victorie internațională cu rezultatul de 7—1.*

● **Duminică a luat sfîrșit la Varșovia întîlnirea internațională de gimnastică dintre echipele feminine ale R.P. Polone și R.P. Romîne. Gimnastele poloneze au obținut victoria cu rezultatul de 365,30—362,65 puncte.**

● Duminică s-a desfășurat în orașul Reșița întîlnirea internațională de handbal dintre echipa locală Energia și Dinamo Berlin. Handbaliștii germani s-au dovedit superiori, obținînd victoria cu scorul de 13—9 (6—3).

● **În zilele de 21 și 22 iulie s-a desfășurat pe lacul Idroscalo din apropierea orașului Milano un mare concurs internațional de canotaj academic, la care au luat parte echipaje din Anglia, R.F. Germană, Elveția, Belgia, R.P.R. și Italia. Cele două echipaje ale asociației „Dinamo", care au reprezentat țara noastră în acest concurs, au avut o comportare meritorie, clasîndu-se pe locul doi la probele la care au participat: 8+1 și schif 4 fără cîrmaci, înaintea unor echipaje care se bucură de un frumos renume în ierarhia canotajului academic din Europa.**

Înaintea unui mare examen

Cu mîna streașină la ochi, grupul de tineri sportivi urmărea cu atenție avionul care la 2.000 de metri înălțime se apropia de verticala aerodromului. Din cînd în cînd, cîte unul își ștergea fruntea îmbrobonită de arșița dimineții de iulie. Peste cîteva minute zumzetul motorului se domoli. Nu se auzeau decît niște pocnituri înfundate. Pilotul redusese motorul. Urmară clipe de încordare.

— Gata!... Acum!... rupse tăcerea antrenorul, vorbind pentru sine. Știa bine că nu va fi auzit pînă acolo sus.

Cînd sfîrși cel de al doilea cuvînt, un punct negru se desprinse de avion și căzu în gol. Cronometrele intrară în funcțiune. Secundele se scurgeau cu repeziciune pe măsură ce punctul negru se definea mai bine pe ecranul albastru al cerului. Curînd deveniră vizibile mîinile și picioarele unui om care făcea sforțări să execute anumite manevre în aer.

Acele cronometrelor se apropiau de cifra care marchează jumătatea cadranului. Deodată, căderea de bolid a corpului se întrerupse parcă pentru o clipă și deasupra omului, din văzduh, se bolti cupola albă a unei parașute. Răsuflară cu toții ușurați.

Acum priveau cu bucurie plutirea lină a parașutistului care se apropia de pămînt și curînd îl văzură cum aterizează undeva la 50 de metri depărtare. Antrenorul se îndreptă către cel care numai cu puțin înainte fusese un punct negru în imensitatea oceanului aerian și, strîngîndu-i mîna, îi spuse cu zgîrcenie (era convins că merită mai mult):

— A fost bine. Amănuntele le discutăm la sfîrșit. Cine urmează la salt să se pregătească...

Continuînd să-și desfacă chingile, parașutistul zîmbi emoționat. Apoi își scoase casca lăsînd să se vadă niște plete castanii ce se resfirară în adierea vîntului; cel care înfruntase înălțimea nu era altcineva decît o tînără ce nu părea să fi depășit de mult 20 de ani.

Întîmplarea aceasta a avut loc cu două, trei zile în urmă, pe unul din aerodromurile aviației sportive, unde grupul de parașutiști A.V.S.A.P. se pregătea pentru campionatul mondial de parașutism care va avea loc la Moscova între 29 iulie și 8 august. Tînăra care executase lansarea de antrenament în cădere liberă de la 2.000 de metri înălțime era parașutista sportivă Maria Sidlețchi, care practică acest sport de numai cîțiva ani.

...Așa cum este obiceiul, tînăra Maria Sidlețchi și-a pregătit și-n vara acestui an antrenamentele cu multă conștiinciozitate. Bucuria i-a fost însă nemăsurată cînd a aflat că în urma rezultatelor obținute pînă acum, va face parte din lotul de parașutiști ce va participa la campionatul mondial de parașutism: va participa la un asemenea campionat alături de parașutiști din 20 de țări, printre care cei din U.R.S.S. și Franța, cunoscuți în întreaga lume! Dar greutățile n-au făcut-o să dea înapoi pe curajoasa parașutistă. Ea s-a apucat serios de antrenament, alături de sportivi cu mai multă experiență ca Negroiu, Iancu, Velicu, Badioc, Diaconu, Tessler, Velixar, Dorobanțu care ne vor reprezenta patria în cadrul campionatului mondial de la Moscova.

D. LAZAR

A 3-a ÎNTÎLNIRE

Duminică, selecționata de fotbal a asociației „Traktor" (R.P. Ungară) și-a încheiat turneul în R.P.R. După cum se știe, fotbaliștii maghiari au mai susținut în țara noastră încă două jocuri: la Tg. Mureș cu Avîntul, partidă pe care oaspeții au cîștigat-o cu 4—3 și la Fălticeni cu Recolta-Avîntul (scor 1—1). Organizarea primelor jocuri internaționale de fotbal la Fălticeni ca și la Pitești (unde echipa locală Dinamo, în primul ei meci internațional cu Spartak Ruse (R.P. Bulgaria) a obținut și prima victorie (2—1) socotim că sînt inițiative bune, menite să popularizeze și mai mult jocul cu balonul rotund. Și desigur, asemenea meciuri trebuie organizate în cît mai multe orașe din țară. Revenind la cea de-a treia întîlnire a fotbaliștilor de la asociația „Traktor" susținută în compania sportivilor asociației Recolta, trebuie spus că în general aceasta a plăcut datorită dîrzeniei cu care s-a luptat pentru balon. La sfîrșitul celor 90 de minute fotbaliștii romîni au terminat învingători cu scorul de 3—2 (2—1).

NOTE

Poveste veche cu o nouă distribuție

Cred că vă e cunoscută povestea măgarului cu doi stăpîni. Dacă cumva ați uitat-o totuși, v-o amintim în cîteva cuvinte

...Un tată a lăsat moștenire celor doi fii ai săi un măgar, așa cum îl cunoașteți fiecare. Cei doi copii — deveniți stăpîni ai bietului patruped — s-au înțeles să-l folosească fiecare cîte o zi. Zis și făcut. Prima zi, fratele cel mare l-a pus pe bietul animal la muncile cele mai grele, fără să-i deu ceva de mîncare, cu gîndul că a doua zi fratele cel mic îl va ospăta pe cinste. A doua zi și fratele mai mic a folosit măgarul ca și celălalt frate, pînă la istovire, fără să-i dea cel puțin o mînă de fîn, gîndindu-se că fratele mai mare i-a dat destul de mîncare în ziua precedentă. Într-o bună zi măgarul flămînd a părăsit lumea aceasta pentru totdeauna...

La ce ne folosește această poveste?

Veți vedea. Trebuie doar să fiți îngăduitori și să ne lăsați să-l înlocuim pe măgar cu... un ștrand și povestea răposatului se repetă întocmai. „Stăpînul" numărul unu — Sfatul Popular al Capitalei — a administrat și „administrează" ștrandul de la lacul Băneasa. Anul acesta s-a apucat să-l repare cu gîndul bun de a-l da în folosință.

Tot în acest an însă, a apărut al doilea stăpîn — nelegal încă — asociația sportivă „Locomotiva". S-a ajuns la concluzia ca ștrandul să fie dat noului „stăpîn" însă nu s-a luat o hotărîre definitivă. Ce a spus atunci primul „stăpîn", sfatul popular?

— De ce să reparăm noi ștrandul pentru „Locomotiva"? Deci să întrerupem lucrările.

Al doilea „stăpîn" a spus și el același lucru:

— De ce să punem noi la punct ștrandul cînd aparține încă sfatului popular?

Și așa bietul ștrand, care a slujit cu credință atîta amar de vreme pe cei doi stăpîni (ștrandul a aparținut în urmă cu cîțiva ani și asociației „Locomotiva") și le-a adus venituri însemnate, se ruinează pe zi ce trece. Acum ștrandul, cu o capacitate de cîteva mii de locuri găzduiește zilnic 5-10 persoane cu legitimații „speciale" de la sfatul popular. Și aceștia de fiecare dată cînd sar în apă sînt în pericol de a-și scrînti picioarele, căci punțile (debarcaderului) de la marginea lacului au putrezit și s-au rupt, iar trambulina se leagănă ca barca pe valuri.

Dacă povestea măgarului a avut un sfîrșit atît de tragic, ștrandul va trebui să aibă totuși un altul. Acest lucru îl cer cu insistență cetățenii Capitalei, îl cer școlarii și elevii, care acum în zilele vacanței vor să aibă încă un ștrand unde să-și poată petrece cît mai plăcut timpul liber. Se cere deci de urgență:

1. Să se stabilească „stăpînul": ori sfatul popular, ori asociația „Locomotiva".

2. Să se termine de urgență reparațiile în așa fel ca ștrandul să poată fi pus la dispoziția cetățenilor acum cît mai e timp frumos.

G. N.

Încheierea lucrărilor Congresului al XIV-lea al Partidului Comunist Francez

LE HAVRE 22 (Agerpres). — La cel de-al XIV-lea Congres al Partidului Comunist Francez au continuat discuțiile pe marginea rapoartelor lui Maurice Thorez și Jacques Duclos.

Ședința din seara zilei de 20 iulie s-a transformat într-o demonstrație a solidarității frățești între Partidul Comunist Francez și partidele comuniste și muncitorești din celelalte țări.

La Congres asistă reprezentanți ai partidelor comuniste și muncitorești din 29 de țări.

La 21 iulie, ora 9 dimineața, Congresul și-a reluat lucrările. A prezidat Benoit Frachon, secretar general al Confederației Generale a Muncii. Unii delegați au luat cuvîntul la discuții pe marginea rapoartelor lui M. Thorez și J. Duclos.

În aplauzele furtunoase s-au urcat la tribună Etienne Fajon, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist Francez, care a dat citire următorului mesaj de salut adresat Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice:

Mesajul de salut adresat Comitetului Central al P. C. U. S.

„Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice,

Congresul al XIV-lea al Partidului Comunist Francez mulțumește călduros Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice pentru salutul frățesc și urările prietenești.

Mesajul Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, prezența reprezentanților săi, pentru prima oară la Congresul nostru și importanta cuvîntare a tovarășului Suslov au stîrnit un uriaș entuziasm al participanților la Congres. Acest lucru subliniază și mai mult și face să crească importanța internațională a acestui Congres.

Partidul Comunist Francez nu desparte și nu va despărți niciodată năzuința sa de a asigura renașterea națională a Franței și devotamentul său față de marețele tradiții revoluționare și naționale ale poporului său de grija pentru întărirea permanentă a legăturilor cu partidele comuniste frățești și pentru unitatea ideologică pe baza încercată a principiilor marxist-leniniste, deoarece aceste legături și această unitate constituie principala condiție a victoriei în lupta pentru pace și socialism.

Tocmai în acest spirit Congresul al XIV-lea confirmă în mod deosebit solidaritatea strînsă și de neclintit dintre Partidul Comunist Francez și gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, din al cărui exemplu și experiență s-au inspirat întotdeauna comuniștii din întreaga lume, care a pășit primul pe calea socialismului și multă vreme a urmat această cale singur, ale cărui victorii schimbă profund situația internațională și creează astfel pentru noi înșine posibilități noi și întăresc siguranța noastră în victorie.

Solidaritatea dintre cele două partide frățești ale noastre va contribui într-o imensă măsură la întărirea păcii și legăturilor prietenești dintre cele două popoare ale noastre.

Comuniștii și oamenii muncii din Franța au salutat cu bucurie identitatea deplină de vederi care s-a manifestat în cursul tratativelor dintre reprezentanții celor două partide ale noastre, în toate problemele abordate de Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, și îndeosebi cu privire la necesitatea de a face totul pentru realizarea unității de acțiune a clasei muncitoare în lupta pentru pace, democrație și socialism. Cel de-al XIV-lea Congres aprobă fără rezerve această identitate binefăcătoare și firească de vederi.

Cel de-al XIV-lea Congres al Partidului Comunist Francez urează Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, tuturor oamenilor muncii și tuturor popoarelor din U.R.S.S. succese și mai hotărîtoare în construirea comunismului, în ridicarea necontenită a nivelului lor de trai și a nivelului marii lor culturi, în eforturile perseverente și rodnice întreprinse de ei în fruntea lagărului socialist pentru slăbirea încordării internaționale, eforturi puse în slujba cauzei păcii.

Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, brigada de șoc a proletariatului internațional!

Trăiască Comitetul său Central leninist!

Trăiască prietenia veșnică dintre popoarele Uniunii Sovietice și Franței!

Trăiască comunismul!".

★

Întreaga sală, ridicîndu-se în picioare a întîmpinat cu aplauze furtunoase acest mesaj de salut. Delegații la Congres l-au aprobat în unanimitate.

Congresul a aprobat apoi în unanimitate raportul de activitate al Comisiei de Control Financiar a Comitetului Central, prezentat de Georges Marranne.

Rezoluțiile adoptate de Congres

LE HAVRE 22 (Agerpres). — Ședința de închidere a Congresului al XIV-lea al Partidului Comunist Francez s-a desfășurat într-o atmosferă de mare entuziasm și avînt. Congresul a aprobat textul mesajului adresat partidelor frățești care au trimis la Congresul Partidului Comunist Francez reprezentanți sau telegrame de salut.

Apoi Congresul a salutat delegația tineretului francez care a înmînat buchete de flori membrilor prezidiului și oaspeților străini.

Congresul a aprobat în unanimitate raportul lui Maurice Thorez cu privire la activitatea Comitetului Central al P.C.F. și a trecut la discutarea problemei înființării Uniunii Tineretului Comunist din Franța.

Pe baza raportului lui Francois Billoux, Congresul a adoptat o rezoluție în care se spune că masele largi ale tineretului francez se pătrund din ce în ce mai mult de ideile comuniste și că înființarea organizațiilor comuniste de tineret corespunde dorințelor a numeroși tineri și tinere din Franța.

Congresul a hotărît înființarea a trei organizații comuniste de tineret: pentru băieți — Uniunea comunistă a tineretului din Franța, pentru fete — Uniunea fetelor din Franța, iar pentru studenți — Uniunea comunistă a studenților din Franța. Fiecare din aceste organizații va edita un organ de presă propriu. Conducerea acestor trei organizații de tineret va fi asigurată de către Consiliul național al mișcării comuniste a tineretului din Franța.

După aceasta, la propunerea Jeanrettei Vermeersch, Congresul a adoptat în unanimitate textul Apelului către oamenii muncii socialiști. Susținîndu-și propunerea, Vermeersch a subliniat că nu este vorba de o propunere directă adresată socialiștilor de a înființa un front unic, ci despre ridicarea unei serii de probleme asupra cărora ei pot și trebuie să se gîndească, în interesul tuturor oamenilor muncii. În Apel se face o analiză a situației interne și internaționale a Franței, se amintește experiența colaborării rodnice a comuniștilor și socialiștilor în perioada Frontului Popular și sînt expuse principiile teoretice și organizatorice ale unității de acțiune a comuniștilor cu socialiștii. Apelul este redactat într-un ton prietenos și frățesc. El conține dovezi convingătoare în sprijinul unității de acțiune ale celor două partide, în interesul oamenilor muncii francezi.

Congresul a adoptat rezoluția privitoare la activitatea comuniștilor din municipalități, în slujba maselor muncitoare. În rezoluție se spune că în lupta partidului pentru întărirea legăturilor cu masele muncitoare și pentru unitatea de acțiune a comuniștilor și socialiștilor, activitatea în cadrul municipalităților capătă o deosebită importanță.

Rezoluția cere ca consilierii municipali și generali, membri ai partidului comunist, să se îngrijească permanent de interesele oamenilor muncii, de apărarea revendicărilor economice ale muncitorilor, de ajutorarea muncitorilor bătrîni de învățămînt, ocrotirea sănătății, de interesele tineretului, de asigurarea unei odihne în bune condiții a oamenilor muncii. Primarii, locțiitorii lor și consilierii municipali — membri ai partidului comunist — trebuie să se îngrijească permanent de îndeplinirea programului pentru care au primit încrederea alegătorilor.

Congresul a hotărît ca reprezentanții partidului comunist din consiliile municipale să lupte pentru încetarea războiului în Algeria, să întărească unitatea de acțiune cu socialiștii și să urmărească rezolvarea sarcinilor organelor municipale în conformitate cu politica partidului comunist și cu interesele maselor muncitoare.

În încheiere, Congresul a aprobat rezoluția cu privire la problemele politice. Prima parte a rezoluției tratează despre situația economică a Franței. Aici se spune că dezvoltarea economică inegală a țărilor capitaliste dăunează Franței și pozițiilor ei economice. Franța are de suportat consecințele politicii tradiționale ale oligarhiei financiare care preferă să exporte capital decît să-l investească în economia națională și împiedică astfel creșterea forțelor de producție ale țării. În același capitol al rezoluției se citează și exemple concrete de dificultăți economice ale țării și de intensificare a exploatării capitaliste a oamenilor muncii.

În rezoluție sînt menționate dificultățile din industrie, din agricultură și din domeniul financiar.

Intr-un capitol special al rezoluției se face analiza situației economice a oamenilor muncii francezi și se arată, pe bază de date statistice, pauperizarea clasei muncitoare franceze, se subliniază că la alegerile din 2 ianuarie pentru Adunarea Națională poporul francez și-a exprimat limpede dorința sa de a pune capăt mizeriei.

Stagnarea economică și pauperizarea oamenilor muncii se explică în mare măsură prin orientarea politicii externe a Franței. „Franța — se arată în hotărîrea Congresului — continuă să facă parte din blocul Atlanticului, adică dintr-o alianță militară agresivă îndreptată împotriva Uniunii Sovietice și a întregului lagăr democratic și îndreptată de asemenea și împotriva țării noastre. Harta Franței continuă să fie împînzită cu baze americane, care sînt adevărate zone exteritoriale. Ocupanții străini nu au părăsit țara noastră".

În rezoluție se menționează apariția noilor factori în situația internațională și se arată că în acest domeniu o uriașă influență o exercită puterea crescîndă a Uniunii Sovietice.

Congresul a scos în relief ascuțirea contradicțiilor dintre țările capitaliste și, în primul rînd, în interiorul blocului militar al Atlanticului, el a subliniat desfășurarea în întreaga lume a luptei de eliberare a țărilor coloniale, destrămarea sistemului colonial al imperialismului și întărirea pozițiilor forțelor internaționale ale partizanilor păcii.

Congresul a condamnat în rezoluția sa războiul din Algeria și a cerut rezolvarea pașnică a problemei algeriene ținîndu-se seama de aspirațiile naționale ale poporului Algeriei. Congresul consideră posibilă crearea unei adevărate uniuni franceze bazate pe libera asociere a popoarelor care fac parte din ea.

În rezoluție se face de asemenea analiza mijloacelor și forțelor care pot preîntîmpina războiul în condițiile actuale. În această direcție hotărîrile Congresului al XX-lea al P.C.U.S. sînt considerate în rezoluție drept o contribuție hotărîtoare la studierea acestei probleme. „Ca urmare a eforturilor permanente ale U.R.S.S. pentru slăbirea încordării internaționale, se spune în acest document, popoarele își dau seama tot mai bine de legătura indisolubilă dintre noțiunile socialism și pace. În aceste condiții Partidul Comunist Francez luptă pentru ca guvernul țării noastre să acționeze în scopul coexistenței pașnice, dezarmării și securității colective, al transformării destinderii internaționale într-o pace trainică.

Congresul a relevat marea importanță internațională a hotărîrilor Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu privire la căile de trecere a diferitelor țări spre socialism, subliniind că aceste hotărîri ajută comuniștilor din întreaga lume să tragă învățăminte profunde din schimbările petrecute în situația actuală. În rezoluție sînt respinse acuzațiile formulate de burghezie împotriva comuniștilor pe care ea îi prezintă drept adepți ai violenței. Congresul consideră posibilă unirea majorității poporului muncitor din Franța în jurul clasei muncitoare, cucerirea în felul acesta a majorității în parlament și transformarea acestuia din urmă dintr-un instrument al burgheziei într-un organ al voinței cu adevărat populare care să se sprijine pe mișcarea revoluționară a maselor.

În rezoluție sînt trasate sarcinile imediate ale Partidului Comunist Francez în opera de apărare a intereselor muncitorilor și țărănimii muncitoare și se vorbește de asemenea despre mijloacele pentru stabilirea unității clasei muncitoare.

Ultimul capitol al rezoluției este consacrat problemelor partidului și muncii de partid.

Congresul al XIV-lea al P. C. Francez și-a încheiat lucrările prin alegerea Comitetului Central. În Comitetul Central nou ales, au intrat toți membrii din vechea componență a Comitetului Central. Foștii membri supleanți ai C.C. au fost confirmați ca membri ai Comitetului Central. În total au fost aleși 75 de membri ai Comitetului Central.

Unul din noii membri ai C.C. este eminentul savant francez Frederic Joliot Curie. Au fost aleși de asemenea 27 de membri supleanți ai C.C. și comisiei de control financiar a C.C. formată din zece membri.

După o scurtă pauză, în cadrul Congresului a fost anunțată componența Biroului Politic ales de Comitetul Central al partidului. Membri ai Biroului Politic au fost aleși: Maurice Thorez, Jacques Duclos, François Billoux, Etienne Fajon, Benoit Frachon, Waldeck Rochet, Leon Mauvais, Raymond Guyot, Leon Feix, Georges Frichmann, Marcel Servin, Marcel Cachin, Laurent Casanova și Jeannette Vermeersch. Membri supleanți ai Biroului Politic au fost aleși: Gustave Ausard, Roger Garaudy și Georges Seguy.

Secretariatul a fost ales în următoarea componență: secretar general — Maurice Thorez, secretari — Jacques Duclos, Marcel Servin, Guy Ducolonne, Gaston Plissonnier, Gaston Viens.

Președinte al Comisiei de control financiar a fost reales Georges Marranne.

Waldeck Rochet care a prezidat ședința de încheiere a rostit o scurtă cuvîntare. El a subliniat unitatea și forța de nezdruncinat a partidului comunist.

Congresul a fost salutat de numeroase delegații de oameni ai muncii din Franța. Delegații și oaspeții au cîntat cu însuflețire și cu mare avînt „Internaționala" și „Marseilleza". Cel de-al XIV-lea Congres al Partidului Comunist Francez este declarat închis.

Şedinţa festivă de la Varşovia închinată sărbătorii naţionale — Ziua renaşterii Poloniei

Raportul lui Zenon Nowak

VARŞOVIA 23 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La şedinţa festivă de la Varşovia consacrată Zilei renaşterii Poloniei, Zenon Nowak a prezentat un raport în care a spus între altele:

Tovarăşi şi cetăţeni!

Doisprezece ani reprezintă o perioadă scurtă în viaţa unui popor. Istoria noastră bogată n-a cunoscut o perioadă care să fi adus transformări atît de importante şi favorabile ca transformările obţinute în cei 12 ani de putere populară.

Pentru prima oară în istorie, Polonia populară este o mamă a muncitorilor, ţăranilor şi intelectualităţii muncitoare poloneze, patria poporului polonez muncitor. Partea cea mai mare şi predominantă a bogăţiilor ţării este astăzi un bun socialist al întregului popor. Puterea noastră este o putere a poporului şi acţionează în interesul oamenilor muncii. După ce a subliniat greşelile şi denaturările birocratice înregistrate în cursul luptei pentru construirea vieţii noi, Z. Nowak a declarat: „Sîntem ferm hotărîţi, şi aceasta o arată cea de-a VII-a plenară a C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, să dezrădăcinăm din viaţa noastră tot ce este străin naturii orînduirii noastre şi măreţei noastre idei.

Trebuie să fie însă orb acela care în afară de lipsuri şi greşeli nu ar vedea uriaşele noastre realizări.

Tocmai acum noi facem bilanţul planului nostru de şase ani. Şase ani de construcţie socialistă, şase ani de industrializare socialistă au schimbat în mod radical înfăţişarea patriei noastre. Producţia industrială noastre a crescut de aproape cinci ori în comparaţie cu perioada antebelică. Aproximativ 7 milioane de oameni, de aproape trei ori mai mulţi decît înainte de război, sînt ocupaţi în economia noastră naţională, nemaipunînd la socoteală gospodăriile ţărăneşti. Pe pămîntul nostru au crescut giganţi ai industriei moderne cum este combinatul metalurgic „V. I. Lenin", şi altele.

Noi am reconstruit din temelie şi am lărgit multe întreprinderi vechi ca, de pildă, uzina metalurgică „Bierut". Au fost create ramuri industriale necunoscute în trecut în Polonia. Majoritatea automobilelor din ţară o formează automobilele „Varşovia" fabricate în patrie.

În anii 1950—1953, cînd a avut loc înăsprirea situaţiei internaţionale, ridicarea rapidă a potenţialului de apărare al ţării noastre a devenit o problemă urgentă, o necesitate de stat. A trebuit să creăm în decurs de 2-3 ani, aproape din temelie, o importantă industrie de apărare. Aceasta a cerut eforturi mari, foarte mari, a cerut folosirea la întreprinderile industriei de apărare a unor cadre de ingineri şi muncitori cu înaltă calificare, asigurarea cu precădere a acestor întreprinderi cu utilaj şi materiale.

Arătînd că îndeplinirea acestor sarcini de cea mai mare importanţă a apăsat greu asupra economiei naţionale a ţării şi în ultimă instanţă nu a putut să nu aibă o influenţă asupra nivelului de trai al populaţiei, Nowak a subliniat că eforturile eroice depuse de clasa muncitoare din Polonia au dat roade: acum de straja frontierelor patriei, de straja muncii paşnice a oamenilor muncii din Polonia stă o armată modernă care reprezintă un factor important al securităţii ţării.

Minunata noastră cultură naţională, a spus în continuare Nowak, devine tot mai mult un bun al maselor de oameni ai muncii. Cercuri tot mai largi ale tineretului polonez îşi însuşesc studii medii şi superioare. Se dezvoltă rapid ştiinţa. Raportorul a arătat că a crescut considerabil prestigiul internaţional al statului polonez — verigă importantă a marelui lagăr al păcii.

Despre ceea ce se întîmplă în ţara noastră nu vrem să vorbim numai cu cuvinte de laudă şi admiraţie. Vrem să examinăm în mod lucid realitatea noastră. Noi nu vom minimaliza măreţele realizări şi cuceriri ale poporului, dar nici nu vom ascunde greşelile şi denaturările.

În planul de şase ani a fost prevăzută o creştere însemnată a nivelului de trai al maselor muncitoare. Din păcate, această sarcină nu a fost îndeplinită în măsura necesară. Creşterii impetuoase a numărului muncitorilor şi dezvoltării instituţiilor sociale le-a corespuns doar o creştere neînsemnată a salariului real. Situaţia unei părţi a oamenilor muncii nu s-a îmbunătăţit în general.

Tovarăşi! Comitetul Central al partidului a recunoscut că planul de şase ani a trasat sarcini de producţie prea încordate şi a relevat şi o serie de greşeli în elaborarea şi îndeplinirea planului de şase ani. Disproporţia dintre ritmul rapid de dezvoltare al industriei şi dezvoltarea prea înceată a agriculturii a fost şi mai rămîne simţitoare.

Una din principalele piedici în calea dezvoltării continue a economiei noastre naţionale este centralizarea excesivă în planificare şi în conducerea economiei naţionale, precum şi creşterea excesivă a aparatului de stat.

Subliniind că partidul şi guvernul iau toate măsurile pentru a ridica nivelul de trai al oamenilor muncii şi îndeosebi pentru a spori cîştigurile salariaţilor slab retribuiţi, Nowak a spus: deocamdată situaţia economică a ţării nu ne permite încă să stabilim salariile pe care noi, împreună cu toţi oamenii muncii am dori să le stabilim.

Creşterea salariului nu depinde de bunăvoinţa guvernului, ea trebuie să fie în strînsă dependenţă de cantitatea de mărfuri existentă.

Plenara a VII-a a C.C. pregăteşte un program îndrăzneţ îndreptat spre îmbunătăţirea întregii economii naţionale. Acest program ţine seama de propunerile prezentate de milioane de oameni ai muncii cu prilejul discuţiilor care au avut loc în ultimul timp în întreaga ţară. În decursul îndeplinirii lui, acest program va fi, fără îndoială, îmbogăţit prin experienţa colectivă a maselor.

Procesul democratizării se va dezvolta cu atît mai rodnic cu cît elementele duşmănoase, care încearcă să folosească critica liberă a lipsurilor noastre pentru a ataca socialismul şi puterea populară, vor primi o ripostă mai hotărîtă.

Aceasta necesită de asemenea lichidarea cu răbdare, dar cu hotărîre, a şovăielilor acelor partizani ai „democratizării" care adesea alunecă, împotriva intenţiei lor, pe poziţia înţelegerii burghezo-liberale a democratizării.

Tovarăşi şi cetăţeni! Polonia populară are adversari şi duşmani în interiorul ţării şi peste hotare. Acest lucru este limpede şi de înţeles. În interiorul ţării o atitudine răuvoitoare faţă de partidul şi puterea noastră populară o au cei care în trecut au trăit bine fără a munci, care trăiau pe spinarea muncitorilor şi ţăranilor, iar acum sînt lipsiţi de această posibilitate. Peste hotare o atitudine duşmănoasă faţă de noi o au imperialiştii care visează la reîntoarcerea vremurilor cînd Polonia putea fi asuprită şi scoasă la mezat. Acest lucru nu trebuie uitat.

Desigur a apăra orînduirea noastră şi cuceririle revoluţionare ale maselor muncitoare nu înseamnă a trece peste greşelile care mai există la noi.

La recenta plenară, Comitetul Central a elaborat o serie de măsuri pentru dezvoltarea continuă a democraţiei socialiste în Polonia. Partidul va sprijini orice efort şi orice iniţiativă în această direcţie.

Trebuie să crească spiritul de activitate şi iniţiativă al clasei muncitoare şi al tuturor oamenilor muncii, ca ei să devină tot mai conştienţi de faptul că ridicarea nivelului de trai depinde de ei, de creşterea producţiei, de îmbunătăţirea calităţii produselor, de sporirea rentabilităţii fiecărei întreprinderi.

În ultimele cîteva luni în Polonia au avut loc multe schimbări pozitive. Seimul a devenit mai activ. Au fost întreprinse măsuri pentru a asigura deplina respectare a legalităţii socialiste. Aceste schimbări sînt o expresie a puterii crescînde a statului nostru. Dacă cineva consideră că acesta este un indiciu al slăbiciunii el greşeşte în mod grav.

La lupta pentru întărirea legalităţii în ţara noastră trebuie să participe cele mai largi mase populare. Şi acest lucru reprezintă cea mai sigură garanţie a aplicării cu succes a legalităţii.

Sînt impresionante roadele eforturilor tuturor minerilor, metalurgiştilor, textiliştilor, ale muncitorilor din toate ramurile economiei naţionale. Este necesar să crească spiritul de activitate al membrilor Partidului Ţărănesc Unit şi Partidului Democrat, care împreună cu Partidul Muncitoresc Unit Polonez luptă pentru victoria socialismului în ţara noastră. Vom întări rîndurile Frontului Naţional care uneşte pe toţi patrioţii. Educăm în rîndurile tineretului polonez şi îndeosebi în rîndurile membrilor Uniunii Tineretului Polonez dragostea pentru măreaţa cauză pe care o înfăptuim.

Raportorul subliniază în continuare, că Congresul al XX-lea al P.C.U.S., ale cărui idei dătătoare de viaţă exercită o influenţă asupra întregii lumi, a avut o deosebită importanţă pentru ţările care construiesc socialismul şi prin urmare şi pentru Polonia.

Vorbitorul a arătat că discuţiile care s-au desfăşurat după Congresul al XX-lea permit o mai bună cunoaştere a surselor greşelilor din perioada trecută, permit întărirea relaţiilor între partidele lagărului socialist.

Poporul polonez, ţinînd minte experienţa trecutului, va apăra şi va întări unitatea şi solidaritatea de nezdruncinat cu popoarele Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineze, cu Republica Democrată Germană — vecina noastră la frontiera păcii, cu ţările de democraţie populară, precum şi cu toate popoarele iubitoare de pace căci aceasta constituie o condiţie şi o chezăşie a bunăstării patriei noastre.

Destinele patriei, bunăstarea şi înflorirea ei, se află în mîinile poporului însuşi, stăpîn al puterii sale populare, constructorul Poloniei socialiste.

(Text prescurtat)

Cuvîntarea lui N. A. Bulganin

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită de N. A. Bulganin la 21 iulie, în cadrul şedinţei festive de la Varşovia, consacrată Zilei renaşterii Poloniei. În cuvîntare se spune printre altele:

Dragi tovarăşi!

Îngăduiţi-mi ca, în numele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., al guvernului sovietic şi al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, să salut şi să felicit cu căldură pe toţi cei prezenţi aici, întregul popor frate polonez, cu prilejul marii sărbători naţionale, Ziua renaşterii Poloniei!

Acum 12 ani, la 22 iulie 1944, prin Manifestul Comitetului polonez de eliberare naţională, a fost proclamată constituirea statului polonez democrat şi independent. Acest act istoric de cea mai mare importanţă a însemnat o cotitură hotărîtoare în destinele poporului polonez, a marcat renaşterea adevărată a vieţii sale de stat naţionale pe baze noi, cu adevărat democratice. În faţa poporului polonez s-au deschis perspectivele înfloririi ţării sale, eliberată de orice forme de asuprire şi exploatare.

Cîrmuitorii dinainte de război ai Poloniei au adus-o în pragul pieirii şi — în septembrie 1939 — la o catastrofă naţională. Polonia a fost supusă sîngeroasei ocupaţii hitleriste, iar poporul era ameninţat cu robia fascistă şi cu exterminarea fizică.

Eliberat de sub jugul cotropitorilor fascişti, poporul polonez a luat puterea în propriile lui mîini, a devenit pentru prima oară în istorie stăpîn al patriei sale. El a respins cu hotărîre întoarcerea la trecutul odios — la dominaţia capitaliştilor şi moşierilor. Prin libera exprimare a voinţei poporului a fost aleasă o cale nouă a dezvoltării ţării — calea glorioasă a construcţiei socialiste.

Tot mai puternic şi cu mai multă greutate se face auzit glasul Poloniei populare în problemele internaţionale. Polonia participă activ la lupta pentru pace şi securitatea popoarelor.

În ţările burgheze există unii cărora le place să vorbească în fraze pompoase despre democraţie. Ideologii burgheziei preferă însă să treacă sub tăcere esenţa democraţiei, ei nu proslăvesc decît indiciile ei formale. Esenţa democraţiei este însă determinată de faptul cine dispune de mijloacele de producţie — poporul sau o mînă de moşieri şi capitalişti, în mîinile cărei clase se află puterea politică, cui, intereselor cui serveşte această putere — oamenilor muncii sau exploatatorilor. Numai acea orînduire socială şi de stat care oglindeşte interesele oamenilor muncii, adică ale majorităţii covîrşitoare a populaţiei ţării, poate fi denumită o orînduire cu adevărat democratică.

Dacă privim situaţia Poloniei de astăzi de pe aceste poziţii, trebuie să subliniem următorul fapt principal şi determinant. Datorită transformărilor socialiste înfăptuite în ţară, poporul muncitor al Poloniei s-a transformat dintr-un popor în trecut lipsit de drepturi şi asuprit, în stăpînul atotputernic al ţării sale — Republica Populară Polonă independentă.

Dreptul la muncă, învăţătură şi odihnă, la asigurarea la bătrîneţe constituie cuceriri uriaşe ale orînduirii democrat-populare şi nimeni nu va reuşi să smulgă poporului polonez aceste cuceriri.

Dar succesele obţinute nu constituie decît un început.

Succesele poporului polonez în asigurarea independenţei naţionale şi în construirea socialismului au fost obţinute sub conducerea Partidului Muncitoresc Unit Polonez — conducătorul încercat în lupte al oamenilor muncii din Polonia. Nu ne îndoim că sub conducerea acestui partid vor fi repurtate şi toate victoriile viitoare ale poporului polonez.

Din îndelungata luptă comună de eliberare, oamenii sovietici cunosc glorioasele tradiţii revoluţionare ale clasei muncitoare poloneze al cărei eroism şi abnegaţie au fost mult apreciate de Vladimir Ilici Lenin. Social-democraţia din Polonia şi Lituania, Partidul Comunist Polonez şi Partidul Muncitoresc Polonez — predecesoarele Partidului Muncitoresc Unit Polonez — au stat întotdeauna ferm pe poziţiile internaţionalismului proletar şi ale solidarităţii internaţionale a oamenilor muncii apărînd totodată cu înflăcărare interesele naţionale ale ţării, luptînd pentru libertatea politică a poporului polonez.

În cele mai grele condiţii ale desmăţului fascist, Partidul Comunist Polonez a condus din ilegalitate luptele revoluţionare ale oamenilor muncii împotriva moşierilor şi capitaliştilor.

În Polonia, ca şi în celelalte ţări de democraţie populară, construcţia socialistă se desfăşoară în condiţiile rezistenţei elementelor capitaliste duşmănoase şi a claselor exploatatoare răsturnate, sprijinite de cercurile imperialiste din străinătate; ea este însoţită de anumite greutăţi de ordin politic şi economic. Dar acestea sînt greutăţi trecătoare, greutăţile creşterii, a căror învingere este uşurată în mare măsură de ajutorul reciproc frăţesc al ţărilor socialismului. Totuşi, duşmanii socialismului care visează să întoarcă înapoi dezvoltarea istoriei, să restaureze în ţările de democraţie populară rînduielile capitaliste, încearcă să speculeze aceste greutăţi vremelnice.

Cramponîndu-se de greşelile şi lipsurile legate de cultul personalităţii lui I. V. Stalin, care au fost scoase la iveală şi condamnate de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. şi îndreptate de Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, ideologii imperialismului încearcă să calomnieze, să defăimeze măreţele idei ale marxism-leninismului, să semene discordie în familia frăţească a popoarelor libere.

Partidele comuniste şi muncitoreşti frăţeşti, aprobînd cu căldură hotărîrile Congresului al XX-lea al P.C.U.S., întăresc unitatea ideologică şi solidaritatea internaţională a mişcării muncitoreşti pe baza fidelităţii faţă de marxism-leninism.

În acelaşi timp ar fi o greşeală să nu se observe că în legătură cu lupta împotriva cultului personalităţii au înviat nu numai elementele duşmănoase şi oportuniste, dar au ieşit din colţurile lor şi oamenii nestatornici şi şovăielnici din propriile noastre rînduri. Induşi în eroare de propaganda duşmanilor, aceşti oameni interpretează uneori greşit unele teze legate de cultul personalităţii, ceea ce şi-a găsit oglindirea în coloanele unor organe ale presei ţărilor socialiste, inclusiv Polonia.

Sînt cunoscute cazuri cînd elemente duşmănoase cauzei noastre au folosit organe ale presei ţărilor socialiste pentru a semăna sămînţa lor otrăvită. Unii conducători ai acestor organe ale presei au cedat influenţei duşmănoase, au uitat că presa de partid trebuie să fie în primul rînd un promotor credincios şi consecvent al ideilor marxism-leninismului şi un propagandist combativ în lupta pentru cauza construirii socialismului.

Noi, marxiştii-leniniştii am fost şi sîntem de părere că fiecare ţară aduce elementul său nou în practica istorică a construirii socialismului, că în interesul acestei construcţii trebuie dezvoltat prin toate mijloacele democratismul socialist. Dar noi nu putem trece cu vederea încercările de a se slăbi legăturile internaţionale ale lagărului socialist sub steagul aşa-numitelor „particularităţi naţionale", încercările de a submina puterea statului democrat popular sub steagul unei pretinse „lărgiri a democraţiei". Indiferent de bunele intenţii subiective de care s-ar călăuzi oamenii care întreprind asemenea încercări, ei acţionează contrar intereselor popoarelor lor, în detrimentul măreţei cauze a socialismului şi democraţiei.

De aceea una din sarcinile cele mai importante ale partidelor comuniste şi muncitoreşti este lupta principială şi hotărîtă pentru puritatea învăţăturii marxist-leniniste, pentru lichidarea şovăielilor oportuniste, pentru întărirea ideologică şi organizatorică a rîndurilor lor.

Tovarăşi! Am acordat totdeauna o mare atenţie tineretului. Tineretul este viitorul nostru. El va trebui să continue şi să înmulţească succesele părinţilor, pe nobilul tărîm al construirii comunismului. Tocmai de aceea trebuie să avem grijă ca tineretul să se bucure de o atenţie de zi cu zi din partea puterii populare, ca tineretul să se dezvolte sănătos din punct de vedere fizic şi spiritual, ca el să fie devotat fără preget măreţelor idei ale marxism-leninismului. Puterea populară oferă tineretului condiţii minunate pentru dezvoltarea lui spirituală şi fizică. Socialismul a deschis în faţa tineretului posibilităţi fără precedent pentru însuşirea tuturor comorilor culturii, ştiinţei şi tehnicii, iar tineretul trebuie să fie demn de măreaţa lui misiune — de a fi continuatorul cauzei măreţe a construirii comunismului.

Vorbind despre prietenia dintre Polonia şi Uniunea Sovietică nu putem să nu amintim numele înflăcăratului revoluţionar Felix Dzerjinski, care s-a consacrat întreaga lui viaţă luptei pentru fericirea popoarelor sovietic şi polonez, pentru triumful comunismului. Poporul sovietic cinsteşte cu sfinţenie memoria marelui fiu al poporului polonez, prietenul şi tovarăşul nostru scump Boleslaw Bierut, care a avut un rol remarcabil în crearea şi dezvoltarea Poloniei populare, în întărirea prieteniei dintre popoarele polonez şi sovietic.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, guvernul sovietic, întregul popor sovietic preţuiesc prietenia cu poporul frate polonez. În ceea ce îl priveşte, poporul polonez poate fi sigur că în Uniunea Sovietică el are şi va avea întotdeauna un prieten credincios şi de nădejde. Atît timp cît va trăi prietenia dintre Polonia, U.R.S.S. şi toate ţările socialiste, orice încercări ale duşmanilor socialismului de a ţine în loc înaintarea socialismului sînt sortite eşecului.

Recentele evenimente de la Poznan, provocate de agenţi ai duşmanilor, constituie o nouă confirmare a faptului că reacţiunea internaţională nu a abandonat încă planurile nebuneşti de restaurare a capitalismului în ţările socialiste. Noi nu trebuie să uităm aceasta nici o clipă. În aceste condiţii nepăsarea ar fi de neiertat. Nu trebuie uitat că atîta timp cît în ţările de democraţie populară există încă elemente capitaliste duşmănoase şi agentura lor, ele se vor ridica activ împotriva orînduirii democrat-populare la momentul pe care-l vor considera potrivit, vor specula diferitele lipsuri, inclusiv denaturările birocratice în munca aparatului de stat, cazurile de lipsă de atenţie faţă de nevoile şi cerinţele oamenilor muncii. În aceste condiţii, o înaltă vigilenţă politică, lupta perseverentă împotriva lipsurilor, îmbunătăţirea consecventă a muncii aparatului de stat, legătura cea mai strînsă cu muncitorii şi cu oamenii muncii şi întărirea energică a tuturor organelor dictaturii proletare constituie o datorie sfîntă a partidelor comuniste şi muncitoreşti, a puterii populare şi a tuturor oamenilor muncii.

Dragi tovarăşi! Permiteţi-mi ca în încheiere să vă transmit în numele poporului sovietic şi al guvernului său, în numele Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cele mai prieteneşti şi calde urări de succese în construirea socialismului, în dezvoltarea economiei şi culturii Poloniei populare, în ridicarea bunăstării oamenilor muncii, în lupta pentru întărirea păcii în întreaga lume.

Festivităţile din capitala Poloniei

VARŞOVIA 23 (Agerpres — P.A.P. transmite: La 22 iulie poporul polonez a sărbătorit într-o atmosferă solemnă şi plină de bucurie cea de-a 12-a aniversare a instaurării puterii democrat-populare — Ziua renaşterii Poloniei. Oraşele şi satele din întreaga ţară şi-au pus haina de sărbătoare.

Capitala Republicii Populare — Varşovia renăscută, s-a trezit devreme. De dimineaţă, pe străzile şi pieţele ei se puteau vedea numeroşi cetăţeni îmbrăcaţi de sărbătoare. Cu muzică şi cîntece ei s-au îndreptat spre Piaţa Stalin, în care se înalţă Palatul culturii şi ştiinţei. În piaţă şi pe străzile alăturate s-au adunat peste 100.000 de oameni ai muncii din Varşovia.

La ora 10, în tribuna centrală au luat loc E. Ochab, A. Zawadski, J. Cyrankiewicz şi ceilalţi conducători ai Partidului Muncitoresc Unit Polonez şi ai guvernului. Alături de ei au luat loc preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, şeful delegaţiei guvernamentale sovietice şi membrii delegaţiei precum şi Lothar Bolz, şeful delegaţiei guvernamentale a Republicii Democrate Germane. În tribunele laterale se aflau fruntaşi din întreprinderile industriale, constructori ai Poloniei populare, delegaţiile străine, membrii corpului diplomatic.

Unităţile militare stau aliniate, gata pentru paradă. De pe strada Marszalkowska se îndreaptă spre piaţă, într-o maşină deschisă mareşalul Poloniei, K. Rokossowski, ministrul Apărării Naţionale, care primeşte parada. Comandantul parăzii, generalul F. Andjeswski, prezintă raportul. Mareşalul K. Rokossowski trece în revistă trupele şi le felicită cu prilejul sărbătorii naţionale a renaşterii. După aceea el urcă la tribună.

J. Cyrankiewicz, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Polone, a rostit apoi o cuvîntare.

În numele Partidului Muncitoresc Unit Polonez şi al guvernului el a felicitat cu căldură, cu prilejul sărbătoririi renaşterii Poloniei, clasa muncitoare, ţărănimea muncitoare, întregul popor polonez şi i-a urat noi succese în lupta pentru construirea socialismului.

S-a intonat Imnul Republicii Populare Polone. Au răsunat salvele de salut ale artileriei. A început parada militară.

După parada militară, a urmat parada sportivilor.

Festivităţile din capitala Poloniei au durat pînă seara tîrziu. În amurg au răsunat 24 salve ale artileriei. În parcuri, palate şi case de cultură au avut loc serbări populare, concerte. În sala congreselor a Palatului culturii şi ştiinţei a avut loc primul spectacol dat de Orchestra de estradă a Comitetului de radiodifuziune al U.R.S.S. sosită în turneu în Polonia.

Sărbătoarea renaşterii Poloniei s-a desfăşurat sub semnul întăririi continue a unităţii şi coeziunii poporului în jurul Partidului Muncitoresc Unit Polonez şi al guvernului popular în lupta pentru pace şi construirea socialismului. Poporul polonez şi-a demonstrat devotamentul faţă de alianţa şi prietenia cu Uniunea Sovietică, hotărîrea sa neclintită de a întări unitatea întregului lagăr al socialismului, progresului şi păcii.

★

VARŞOVIA (Agerpres). P.A.P. transmite: La 22 iulie, J. Cyrankiewicz, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P. Polone, a oferit o mare recepţie cu prilejul Zilei renaşterii Poloniei, sărbătoare naţională a poporului polonez.

Recepţia a decurs într-o atmosferă prietenească.

De peste hotare

Plenara Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria şi-a încheiat lucrările

BUDAPESTA 23 (Agerpres). — M.T.I. transmite: Plenara Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria şi-a încheiat lucrările. În cadrul discuţiilor pe marginea celui de al doilea punct de pe ordinea de zi — raportul Biroului Politic şi proiectul de rezoluţie cu privire la lărgirea democraţiei socialiste — au luat cuvîntul 24 de membri ai Comitetului Central.

Discuţiile au arătat deplina unitate şi coeziune a Comitetului Central. Cuvîntul de închidere a fost rostit de Ernö Gerö prim secretar al Comitetului Central.

În şedinţa lărgită din 21 iulie, Comitetul Central a ascultat raportul Biroului Politic asupra directivelor cu privire la cel de-al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale ungare.

Comitetul Central a adoptat directivele cu privire la cel de-al doilea plan cincinal drept bază şi a numit o comisie pentru întocmirea textului definitiv.

★

Comitetul Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria a adoptat următoarea telegramă de salut adresată Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice:

Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

Plenara Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria trimite un fierbinte salut frăţesc Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi Comitetului său Central leninist. Pentru Partidul celor ce muncesc din Ungaria este de un ajutor de nepreţuit politica înţeleaptă, chibzuită, curajoasă, dusă de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice şi de Comitetul său Central în interesul construirii comunismului, al apărării păcii, al slăbirii încordării internaţionale, al prieteniei între popoare, al solidarităţii frăţeşti a partidelor comuniste şi muncitoreşti. Congresul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, care a deschis în faţa omenirii progresiste noi perspective grandioase în interesul oamenilor muncii din întreaga lume şi al unităţii de acţiune a partidelor muncitoreşti, conţine şi pentru Partidul celor ce muncesc din Ungaria, pentru întregul popor ungar învăţăminte deosebit de importante.

Cu forţe înnoite, în deplină unitate, ţinînd seama de condiţiile concrete din Ungaria, dezvoltînd democratismul socialist, Comitetul Central al partidului nostru va face totul pentru folosirea completă a posibilităţilor oferite de Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, spre binele poporului nostru, spre înflorirea ţării noastre.

Comitetul Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria dă o înaltă preţuire contribuţiei uriaşe aduse de Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice la opera de dezvoltare creatoare a marxism-leninismului şi consideră aceasta ca un ajutor politico-ideologic acordat de partidul nostru frate partidelor comuniste şi muncitoreşti din întreaga lume, tuturor popoarelor care luptă pentru independenţa lor şi pentru întărirea independenţei lor.

Comitetul Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria

In legătură cu îndeplinirea acordurilor de la Geneva cu privire la Vietnam

Nota Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., adresată Ambasadei Marii Britanii la Moscova

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite: La 21 iulie Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a adresat Ambasadei Marii Britanii din Moscova o notă în care se spune între altele:

Guvernul sovietic a examinat nota ministrului Afacerilor Externe al Vietnamului de Sud din 22 mai a.c., care este un răspuns al guvernului Vietnamului de sud la mesajul cu privire la Indochina, adresat de cei doi preşedinţi ai Conferinţei de la Geneva, guvernelor Republicii Democrate Vietnam şi Republicii Vietnam.

Guvernul sovietic constată că guvernul Republicii Democrate Vietnam îşi exprimă hotărîrea fermă de a ţine cît mai curînd posibil consultări politice în vederea pregătirii alegerilor generale pentru unificarea Vietnamului şi de a trimite în acest scop oricînd reprezentanţii săi împuterniciţi pentru a se întîlni cu reprezentanţi competenţi ai Vietnamului de Sud. În acelaşi timp, autorităţile din Vietnamul de Sud continuă să se eschiveze de la colaborarea cu autorităţile Republicii Democrate Vietnam în vederea realizării unităţii Vietnamului (nota menţionată mai sus a fost publicată în presa sovietică la 15 iulie a.c. N. R.), prevăzută de acordurile de la Geneva cu privire la Vietnam.

Guvernul sovietic constată de asemenea că, faţă de hotărîrea exprimată în repetate rînduri de guvernul R.D. Vietnam, nu numai de a asigura, ci şi de a garanta toate condiţiile pentru organizarea în Vietnamul de Nord a alegerilor generale democratice cu adevărat libere, declaraţia autorităţilor Vietnamului de Sud, potrivit căreia în momentul de faţă ar fi în mod practic chipurile irealizabilă organizarea alegerilor şi campania electorală este cu totul neîntemeiată.

Constatînd că poziţia menţionată mai sus a autorităţilor Vietnamului de Sud contravine acordurilor de la Geneva cu privire la Vietnam, care constituie baza restabilirii şi consolidării continue a păcii în Vietnam şi în întreaga lume, guvernul sovietic este de părere că cei doi preşedinţi ar trebui să ceară încă odată autorităţilor Vietnamului de Sud să comunice neîntîrziat considerentele lor în legătură cu termenele începerii consultărilor şi cu data ţinerii alegerilor generale.

Ministerul ar fi recunoscător ambasadei pentru comunicarea grabnică a punctului de vedere al guvernului Marii Britanii în legătură cu cele expuse mai sus".

Vizita lui A. I. Mikoian la Budapesta şi Belgrad

BUDAPESTA 23 (Agerpres). — TASS transmite: La 22 iulie la Budapesta a fost dat publicităţii următorul comunicat oficial:

La Budapesta a sosit cu trenul tovarăşul A. I. Mikoian, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S. La 21 iulie, tovarăşul A. I. Mikoian a părăsit Ungaria.

Tovarăşul A. I. Mikoian a avut o convorbire cu conducătorii partidului şi guvernului Ungariei.

BELGRAD 23 (Agerpres) — După cum transmite agenţia Taniug, în după amiaza zilei de 22 iulie, A. I. Mikoian, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al Uniunii Sovietice, a sosit pe insula Brioni. Pe aeroportul din Pola el a fost întîmpinat de Alexandr Rankovici, vicepreşedinte al Vecei Executive Federative.

În seara zilei de 22 iulie Mikoian a fost invitat la un dineu oferit de preşedintele Tito. Au participat de asemenea M. Pjade, preşedintele Skupşcinei Populare Federative, E. Kardelj şi A. Rankovici, vicepreşedinţi ai Vecei Executive Federative, generalul Gosnjak, secretar de stat pentru problemele Apărării Naţionale, Kocea Popovici, secretar de stat pentru Afacerile Externe, şi Todorovici, membru al Vecei Executive Federative.

BELGRAD 23 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia Taniug, la 23 iulie A. I. Mikoian, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., a părăsit insula Brioni după o vizită de două zile, plecînd în Uniunea Sovietică.

În 24 de ore

BELGRAD. Ziarul „Borba" relatează că la invitaţia regelui Paul al Greciei şi reginei Frederica, în seara zilei de 22 iulie preşedintele R.P.F. Iugoslavia, Iosip Broz-Tito, împreună cu soţia, Iovanka Broz, au plecat de pe insula Brioni spre insula Corfu, pe bordul navei-şcoală militare „Galeb".

LONDRA. La 23 iulie, în Camera Comunelor a Angliei au început dezbaterile de politică externă a Angliei, care vor dura două zile. Cuvîntarea de deschidere, consacrată problemelor de politică externă, a fost rostită de A. Eden, primul ministru al Marii Britanii.

PRAGA. Ministerul Afacerilor Externe al Cehoslovaciei a adresat ambasadei americane o notă în care protestează împotriva violării repetate a spaţiului aerian al Cehoslovaciei de avioane militare americane, cît şi de baloane lansate deasupra teritoriului Cehoslovaciei.

DELI. La 23 iulie întreaga Indie a sărbătorit cea de a 100 aniversare de la naşterea lui Balgangadhar Tilak, cunoscut luptător pentru eliberarea naţională a Indiei.

BELGRAD. La 21 iulie la Belgrad a fost semnat un acord cu privire la comunicaţia aeriană între R.P.F. Iugoslavia şi R.P. Ungară.

CAIRO. La 22 iulie, Cen Ţzian-can ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Populare Chineze în Republica Egipt, şi-a prezentat scrisorile de acreditare preşedintelui Gamal Abdel Nasser.

LONDRA. Presa britanică anunţă că la 23 iulie urmează să înceapă greva a 48.000 de muncitori de la marele trust de automobile „British Motor Corporation".

DELI. Agenţia Press Trust of India anunţă că un puternic cutremur a avut loc la 21 iulie pe ţărmul apusean al Indiei.

Observatorul din Bombai a anunţat că epicentrul cutremurului s-a aflat la 350 mile de acest oraş.

BONN. După cum anunţă agenţia Reuter, un purtător de cuvînt al guvernului federal a declarat în cadrul unei conferinţe de presă care a avut loc la 20 iulie, că la viitoarea sesiune a Consiliului pactului Atlantic, guvernul vest-german se va opune oricărei măsuri urmărind reducerea forţelor armate ale ţărilor N.A.T.O.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

STAS — 3452 — 52